

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2019.

SEPTEMBRIS

Nr. 6 (713)

Apsveicam 29. maijā ievēlēto jauno Latvijas valsts prezidentu Egilu Levitu un gaidām viņu ciemos Losandželas latviešu sabiedriskajā centrā

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

**25. augustā plkst. 11.00 „Baltijas ceļa” atceres diena lietuviešu Sv. Kazimira baznīcā
2718 St. George Street, Los Angeles, CA 90027**

8. septembrī plkst. 9.00 2019./2020. mācību gada pirmā diena latviešu skolā

**15. septembrī plkst. 10.00 sarīkojums Losandželas latviešu skolā „Baltijas ceļam – 30”
No 21. līdz 22. septembrim ALAs rīkoti skolotāju kursi Losandželosā**

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

44 Pearl Street, New Haven, CT 06511,
tālr.: 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kurās nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi: par pilnu lappusi \$35, ½ lappusi – \$20, ¼ lappusi – \$15; uzņēmējdarbības karti – \$10.

IB metiens – 310 eks.

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Dziesma Tetere

1853 Colgate Dr., Thousand Oaks, CA 91360-5004

Tālr.: 805-217-1931; e-pasts: dziesma_1@yahoo.com

DK LB valdes locekļi: Ilze Matsone (sekretāre)

Nora Mičule (Losandželosas latviešu skolas pārstāve);

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);

Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu apvienību);

Jānis Taube (kasieris);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (Sadarbība ar Latviju projektu koordinatore);

Jānis Daugvietis, Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji);

Pauls Berkolds, Endija Damroze, Inguna Galviņa,

Aivars Jerumanis, Guna Reina, Inese Sviķkalne,

Līga Sviksa, Dace Taube, Juris Zinbergs

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska
čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un
jāsūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube
biedru naudas, biļetena abonēšanas, ziedojumu čeki
jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāsūta:
DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube
čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*
un jāsūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul,
Republic of Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660
Phone: office 844-277-2639
Cell 949-413-8888

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LB Revīzijas komisija: Biruta Šulca, Dainis Kalniņš, Diana Matura (Mathur)

Nākamā DK LB valdes sēde Losandželosas latviešu namā notiks 15. septembrī plkst. 1.00 biedrības telpā otrā stāvā.

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks. Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties, sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot dzīvesvietu, lūdzam paziņot jauno adresi biedrības priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org), lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ atsūtītajiem biļeteniem.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce

DK LB biedrības biedru pilnsapulce notika 2019. gada 4. maijā, tajā piedalījās Pauls Berkolds, Lisa Edmondsone, Ingūna Galviņa, Dainis Kalniņš, Ilze Matsone, Diana Matura, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Dace Pavlovska, Valdis Pavlovskis, Dāvis Reins, Viktorija Rezevska Hilla, Biruta Šulca, Jānis Eriks Taube, Dziesma Tetere, Diāna Zaķe.

Dziesma Tetere nolasījā pērnā gada pilnsapulces protokolu.

DK LB valdes priekšsēdis Ivars Mičulis ziņoja, ka 2018. gadā DK LB valdes locekļi bija: Ivars Mičulis (priekšnieks), Dziesma Tetere (vietniece), Dāvis Reins (vietnieks), Jānis Eriks Taube (kasieris), Guna Reina (sekretāre), Nora Mičule (latviešu skolas pārstāve), Sanita Šūmane (ALAs pārstāve), Valdis Pavlovskis (BAFL pārstāvis), Diana Zaķe (deju kopas „Pērkonītis” pārstāve), Aija Zeltiņa-Kalniņa (projektu vadītāja sadarbībai ar Latviju), Pēteris Staško, Jānis Daugavietis un Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji), Ingūna Galviņa (Daugavas Vanagu apvienības un vanadžu pārstāve), Aivars Jerumanis (Losandželosas latviešu nama pārstāvis), Astra Moora (DK LB Informācijas biļetena redaktore), Inese Sviķkalne, Dace Taube.

Sēdes notiek katra mēneša otrā svētdienā Losandželosas latviešu sabiedriskā centra telpās plkst. 1.00 pēcpusdienā vai pēc īpaša paziņojuma citā laikā. Sēdēs var piedalīties visi biedrības biedri, bet balsttiesības ikmēneša sēdēs ir tikai DK LB valdes locekļiem.

2018. gadā DK LB bija 137 biedri (biedrs var būt gan ģimene, gan individuāla persona, gan organizācija), biedru skaits ir mazāks nekā iepriekšējos gados. Viens no iemesliem ir Tamāras Kalniņas otrā pusgadā pārtrauktais biedrības amata darbs. Visi Dienvidkalifornijas latvieši aicināti iestāties DK LB biedrībā. Tie, kuŗi nokārtojuši 2019. gada biedra maksu, ir pilntiesīgi balsotāji pilnsapulcē.

Jānis Eriks Taube iesniedza finanču pārskatu. DK LB izdevumi 2018. gadā bija \$17 750; ienākumi – \$24 990. Atlikums – \$7 240. Divi galvenie sarīkojumi, kas veicināja līdzekļu summas pieaugumu, bija Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojums novembrī un „Imanta Dimanta” koncerts.

Par 2019. gadu biedru naudu samaksājuši 73 biedri. Biruta Šulca ieteica vēlreiz izsūtīt atgādinājumu nokārtot biedru maksu par 2019. gadu. Sēdes dalībnieki sprieda, ka vajadzētu rīkot līdzekļu vākšanas kampaņu. Pauls Berkolds ieteica šādu kampaņu rīkot pirms Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojuma. Dziesma Tetere sagatavos tekstu (vēstuli) un Dāvis Reins izsūtīs atgādi-

nājumu. Nolēma informāciju izsūtīt oktobrī kopā ar svētku programmu.

2018. gadā DK LB valdes darbs bijis rosīgs, daudzi devās uz simtgades svinībām Latvijā. Losandželosā notika skaistas Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības.

Pilnsapulcē tika izteikta pateicība Dziesmai Teterei par sarīkojuma programmas sastādīšanu un koordinēšanu un Latvijas goda konsulam Dienvidkalifornijā dr. Jurim Bunķim. Viņš gādāja, lai 18. novembrī tiktu izgaismota strūklaka Losandželosas pilsētas centrā Latvijas karoga krāsas. Bijuši arī citi sarīkojumi: Balto galdautu svētki Eiropas filmu festivāla laikā Santamonikā. Lielu pateicību pelnījusi Dziesma Tetere par pieņemšanas rīkošanu un Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā dr. Juris Bunķis par latviešu filmas sponsorēšanu un iekļaušanu Eiropas filmu festivālā. Lielu interesi izpelnījās Imantas Dimantas koncerts, kā arī vecgada Sniega balle.

Losandželosas latviešu namā bija iespēja balsot Saeimas vēlēšanās, uz tām ieradās vairāk nekā 200 balsotāju. Biedrības valdes locekļi palīdzēja Latvijas vēstniecības ASV pārvietojamās pasu darbstacijas ierēdnēm; jaunu pasi saņemt vai pagarināt tās temiņu vēlējās apmēram 100 personu, 2/3 no tām latviski nerunāja. 2018. gadā bijuši mazāki sarīkojumi: Jāņu svinības, 1941. gada 14. jūnijā uz Sibīriju aizvesto atcere, vairākas filmu izrādes – „Homo Novus”, „Vārpa”.

Baltiešu dienās Vašingtonā, DC, biedrību pārstāvēja Ivars Mičuls un Valdis Pavlovskis. Viņi tikās ar daudziem senātoriem un Pārstāvju palātas deputātiem. Biedrība atbalsta Kursu, Gaŗezeru, piešķir stipendijas jauniešiem mācībām vasaras vidusskolās un „Sveika Latvija!” ceļojumam. DK LB ir Amerikas baltiešu brīvības līgas (BAFL), Amerikas latviešu apvienības, Amerikas latviešu jaunatnes apvienības, mūzeja un pētniecības centra „Latvieši pasaulē” biedre.

Galvenais mērķis 2019. gadā: DK LB statūtu uzlabošana/izmaiņas un legāla bezpeļņas organizācijas statusa iegūšanai.

15. maijā Eiropas filmu festivalā, ko atbalsta Juris Bunķis, izrādīs Latvijas filmu „Kriminālās ekselences fonds”; Līgosvētku svinēšana notiks dr. Juŗa Bunķa mājās; Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā 24. novembrī koncertēs Valdis un Rita Muktupāveli. Rudenī pie mums ciemosies „Latvian Voices”, Rietumkrastā būs Baltiešu dienas. Universitātē *CalArts* Guntis Šmidchens lasīs lekciju, Valdis Muktupāvels vadīs mūzikas nodarbības. 2019. gada vecgada balle tiek plānota 20. gadu stilā (1920. un 2020.); visi aicināti gatavoties, meklēt

tērpus, nākt palīgā un laikus ieplānot jaungada svinēšanu namā.

DK LB statūti ir pārakstīti, datorā tos būs viegli izmainīt un piemērot legālas bezpeļņas organizācijas reģistrēšanai. Pilnsapulces dalībnieki nolēma izveidot darba grupu, kas statūtos izdarīs izmaiņas, tajā strādās: Dziesma Tetere, Ivars Mičulis, Pauls Berkolds, Ilze Matsone, Dāvis Reins, Valdis Pavlovskis.

Vēstuli bija atsūtījusi DK LB Informācijas biļetena redaktore Astra Moora, viņa jautāja, vai jāturpina biļetena izdošana. Pilnsapulces dalībnieki pārrunās secināja, ka biļetens ir nepieciešams, jo palīdz informēt DK LB biedrus, kā arī sabiedrību ārpus Dienvidkalifornijas. Katra iespēstā biļetena pašizmaksa ir \$3,70, tīmeklī to var izlasīt bez maksas. DK LB Informācijas biļetenā tiek atspoguļots biedrības darbs, tajā ir ziņas par sarīkojumiem un notikumiem. Biļetena metiens ir 310 eksemplāru. Valdes locekļiem ieteicams aktīvi sadarboties ar redaktori. Svarīgi laikus redaktorei iesūtīt rakstus par sarīkojumiem. Nolēma, ka Līga Sviksks būs koordinatore, viņa meklēs rakstu autorus.

Pilnsapulcē tika izteikta pateicība kasierim Jānim Taubem par teicamo darbu, un sapulces dalībnieki balsoja par ieteikto priekšlikumu – pieņemt tādu pašu budžetu kā 2018. gadā +10% (ievērojot dzīves dārdzības pieaugumu).

Pieņēma nākamā darba gada budžetu: \$19 000.

Biedrības nauda ir pārskaitīta uz kreditsabiedrībām. Tagad ir iespēja norēķināties arī ar kredītkarti.

DK LB valdē turpmāk darbosies: Ivars Mičulis, Dziesma Tetere, Dāvis Reins, Jānis Eriks Taube, Guna Reina, Nora Mičule, Sanita Šūmane, Valdis Pavlovskis, Diāna Zaķe, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Jānis Daugavietis, Pēteris Stašo, Valdis Ķeris, Ingūna Galviņa, Inese Sviķkalne, Dace Taube, Aivars Jerumanis, Līga Sviksa, Juris Zinbergs, Pauls Berkolds, Endija Damroze, Ilze Matsone; Annija Dziesma Tetere (mācekle, bez balsošanas tiesībām).

Revīzijas komisijā: Dainis Kalniņš, Biruta Šulca, Diana Matura; Dāvis Berkolds (māceklis, bez balsošanas tiesībām)

Nora Mičule un Aija Zeltiņa-Kalniņa uzsākušas biedrībai ziedoto grāmatu izdalīšanu un šķirošanu, ko cer pabeigt līdz septembrā beigām. Daļu grāmatu paredzēts nosūtīt uz Rīgu organizācijai „Otrā elpa”, kur tās pārdo un naudu izlieto labdarībai.

Sākta veidot jauna DK latviešu adrešu grāmata.

Ir iecere DK LB biedru vārdus iespiest uz plakāta un novietot pie sienas latviešu namā tāpat kā Nama kluba biedru sarakstu.

Vašingtonā (DC) nodibināta jauna organizācija *Latvian Song Fest Fund*. Nākamie ASV latviešu

Dziesmu un deju svētki būs 2022. gadā Minesotā. Rietumkrasta pārstāvis jaunās organizācijas valdē ir Pauls Berkolds. Viņaprāt turpmāk Rietumkrastā vajadzētu rīkot Dziesmu dienas, tādas varētu notikt 2021. gada vasarā Kursā un būtu „iesildīšanās” svētkiem Minesotā. Rietumkrasta Dziesmu svētku padome ir stipri sarukusi, Pauls Berkolds apņēmās paziņot par jauno ierosinājumu, kas varētu sekmēt citas ieceres.

Sēdi vadīja Ivars Mičulis, protokolēja Dziesma Tetere.

Mums zudušie

Zigmunds Gučkovs

dzimis 1931. g. 24. maijā Pasienē,
miris 2019. g. 13. februārī Portheneme

Juris Riekstiņš

dzimis 1941. g. 27. oktobrī Rīgā,
miris 2019. g. 30. aprīlī Vestleikvillidžā

Gaida Barena

dzimusi 1931. g. 18. janvārī Rīgā,
mirusi 2019. g. 8. maijā Losandželosā

Ansis Zilgalvis

dzimis 1930. g. 27. aprīlī Slokā,
miris 2019. gada 19. maijā Karlsbādē

Māris Bīriņš

dzimis 1965. gada 21. decembrī Losandželosā,
miris 2019. gada 24. maijā Palmdeilā

Irēna Gnerlicha

dzimusi 1926. gada 28. jūnijā Rīgā,
mirusi 2019. gada 26. maijā Nortridžā

Jānis Ripa

dzimis 1944. gada 17. jūnijā Rīgā,
miris 2019. gada 16. jūlijā Eskondido

Uz Sibīriju 1941. gada 14. jūnijā aizvesto atceres sarīkojums

Foto: Edgars Andersons

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. baznīcā 16. jūnijā piemiņas dievkalpojumu uz Sibīriju 1941. gada 14. jūnijā aizvestajiem vadīja diakone Guna Reina. Ērģelnieks Egils Ozoliņš un vijolniece Ilze Erringtone bija sagatavojuši priekšnesumu. Ivars Mičulis uzrunā aicināja visus atcerēties baigo gadu notikumus, tos neaizmirst un stāstīt par tiem jaunajai paaudzei. Puķes uz altāra lika DK Daugavas Vanagu apvienība. Ziedojumus nosūtīs Latvijas 50 gadu okupācijas mūzejam. DK latviešu biedrība un draudzes dāmu komiteja sagādāja nepieciešamo kafijas galdam, to klāja Liene Linde.

Latvijas valsts arhīva 2007. gadā izdotajā grāmatā „Aizvestie. 1941. gada 14. jūnijs” 1941. gada 14. jūnijā deportēto Latvijas iedzīvotāju sarakstā ir ziņas par 15424 cilvēkiem. Izsūtīto iedzīvotāju saraksts sakārtots apriņķu un pagastu alfabētiskā secībā. Grāmatā par katru izsūtīto minēts uzvārds, vārds, tēva vārds, dzimšanas gads, vieta, no kurienes izsūtīts, nometinājuma vieta, nāves datums vai atbrīvošanas datums un arhīva lietas numurs. Pēc Latvijas Valsts arhīva datiem 1941. gada 14. jūnijā arestēti 5259 cilvēki, nošauti 700, nometnēs un nometinājumā miris 5381 cilvēks.

Latvijas Kaŗa mūzeja direktora vietnieka Juŗa Ciganova rakstā žurnālā „Tēvijas Sargs” 2017. gada jūlijā minēts, ka latviešu starp izsūtītajiem bija visvairāk: 81,27%, taču represēti arī daudzi žīdi (11,70% no izsūtīto kopējā skaita), krievi (5,29%) un citu Latvijā dzīvojošo tautību pārstāvji (1,5%). Izsūtītos nometināja padomju soda nometnēs Krasnojarskas, Novosibirskas un Tomskas apgabalā. Tikai nedaudzi pēc vairāk nekā desmit gadiem atgriezās dzimtenē.

*Nevar aizmukt
No pagātnes
...muksi muksi
klupsi
prātā juksi
Jo vairāk nedomāsi
Par dzīves posmu
Kuru aizmirst vēlies
Jo svešāks tiks
sev un citiem
n e p a t i k s i*

*Dzīves mezglēm
Atraisīties liec
Lai uz priekšu
Viegli tiec
Tā lai pagātne
Vai cik tā smaga
Liek uz sevis
p a k ā p t i e s
Jo ar
PAGĀTNI
Tu dzīvei pamatu
Zem kājām liec*

ru

Tikšanās ar Latvijas vēstnieku ASV Andri Teikmani Sandiego

Sandiego latviešiem 18. jūnija vakarā bija lieliska un reta iespēja tikties ar Latvijas vēstnieku ASV Andri Teikmani un viņa dzīvesbiedri Ingūnu Peniķi. Vēstnieks uz Sandiego bija atbraucis darba vizītē. Šo vizīti rīkoja ASV Ārlietu ministrija, un tās mērķis bija dažādu valstu vēstniekus iepazīstināt ar Sandiego apkaimes uzņēmējdarbības, akadēmiskās, sporta un kultūras dzīves vadītājiem.

Pirms brauciena uz Sandiego vēstnieks Andris Teikmanis izteica vēlmi tikties ar vietējo latviešu sabiedrību. Lai arī laika nebija daudz, Sandiego latvieši atrada iespēju sarīkot ļoti jauku un sirsnīgu vakaru. Īpaši lielu paldies sakām Antrai Priedei-Bergerei. Viņa apliecināja patiesu viesmīlību un visus vakara dalībniekus uzņēma savās mājās. Lielu pateicību pelnījusi arī Inese Grate, viņa vēltīja daudzas stundas sarīkojuma rīkošanai. Paldies Sandrim Bajāram ar dzīvesbiedri par vēstnieka izmitināšanu.

Amerikas latvieši – apzinīgi ASV pavalstnieki, taču sirdī latvieši

Klausoties un sarunājoties ar vēstnieku Teikmani, radās iespaids, ka viņš ir īsts Latvijas patriots, kā arī draudzīgs cilvēks ar labu humora izjūtu. Andris Teikmanis

diplomātiskajā dienestā strādājis vairākus gadu desmitus: bijis vēstnieks Eiropas Padomē, Lielbritānijā, Vācijā, Austrālijā un Jaunzēlandē. Ievērojot savu plašo pieredzi, vēstnieks var salīdzināt latviešus dažādās valstīs. Viņaprāt, Amerikā latvieši ir apzinīgi ASV pavalstnieki, taču sirdī un prātā viņiem vienmēr ir Latvija.

Vēstnieks uzsvēra, ka Amerikas latvieši vienmēr bijuši un turpina būt ļoti informēti par notikumiem gan Amerikā, gan Latvijā. Dažādās ASV latviešu organizācijās, laikraksti un tīmekļa vietnes, nometnes, skolas un sarīkojumi vieno Amerikas latviešus un stiprina latvisko saikni. Vēstnieks ar lepnumu teica, ka latviešiem Amerikā un visā pasaulē ir raksturīga vēlme atrast citam citu un sanākt kopā. Lai uz cik mazu valsti vai pilsētu viņš brauktu, vienmēr tajā var atrast latviešu kopienu.

Pareizā virzienā

Runājot par procesiem Latvijā, Andris Teikmanis vairākkārt uzsvēra, ka Latvijā tiem ir pareizs virziens. Protams, ne viss ir perfekti, un daudz kas varētu būt labāk. Taču viņš aicināja ar lepnumu atcerēties, cik ļoti Latvija ir attīstījusies kopš neatkarības atgūšanas, kas pasaules mērogā ir pavisam īss laika sprādis.

Latvijas jauno valdību veidoja ļoti ilgi? Tas ir nor-

māls process daudzpartiju sistēmā, un bieži valdības veidošana aizņem daudzus mēnešus arī citās attīstītās rietumu valstīs. Latvijas valdībā ir piecas partijas? Arī tas ir pilnīgi normāli, un tā notiek daudzās Rietumeiropas valstīs. Jāatceras, ka Amerikas divpartiju sistēma ir ļoti atšķirīga no Eiropā dominējošās daudzpartiju sistēmas, kur valdību maiņa ir diezgan parasta.

Jauni darba pienākumi Latvijā, vadot prezidenta kanceleju

Latvijas politiskajā sistēmā zināmu stabilitāti nodrošina prezidents, ko ievēl uz četriem gadiem. Par Latvijas jauno prezidentu Saeima 29. maijā ievēlēja Egilu Levitu. Jaunais prezidents par savas kancelejas vadītāju uzaicinājis Andri Teikmani. Tāpēc jau jūlijā Andris Teikmanis atvadīsies no ASV un dosies uz Latviju. Par šīm izmaiņām vēstnieks teica, ka viņam ir divējādas jūtas: žēl

pamest ASV, taču viņš no sirds priecājas atgriezties Latvijā, kas ir viņa īstās un vienīgās mājas.

Pajautā sev, ko tu vari darīt Latvijas labā

Savas uzrunas beigās vēstnieks Teikmanis aicināja ikvienu izmantot savas spējas un prasmes, lai kopā mēs palīdzētu veidot stipru Latviju. Lai arī kuņģa pasaules malā mēs atrastos, vienmēr ir kaut kas, ko varam darīt Latvijas labā, lai arī tas varbūt šķiet kas ļoti mazs.

Vēstnieks uzsvēra, ka būtu labi atcerēties ASV prezidenta Džona F. Kenedija vārdus: „Nejautā, ko valsts var darīt tavā labā, bet gan ko tu vari darīt valsts labā.” Ja mēs katrs sev godīgi pajautāsim – ko es varu dot Latvijai? –, tad Latvijas un visu pasaules latviešu dzīve pieredzēs īstu uzplaukumu daudz ātrāk.

Sandra Gotlaufa-Orozko

Jaunais Latvijas vēstnieks ASV būs Māris Selga

Latvijas vēstnieks ASV Andris Teikmanis pirms pilnvaru termiņa beigām atstāja amatu, lai kļūtu par Valsts prezidenta Egila Levita kancelejas vadītāju. Andri Teikmani Latvijas vēstnieka ASV amatā nomainīs Māris Selga. Akreditācijas vēstuli viņam Rīgas pilī Latvijas Valsts prezidents Egils Levits pasniedza 1. augustā.

Māris Selga darbu Ārlietu ministrijā uzsāka 1994. gadā. Viņš ir bijis vēstnieks Ēģiptē, nerezidējošais vēstnieks Jordānijā un Apvienotajos Arabu

Emirātos, kā arī Latvijas pārstāvis Arabu valstu līgā un novērotājs Afrikas Savienībā.

Māris Selga ieguvis maģistra gradu Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātē. Viņš studējis doktorantūrā Latvijas Universitātes Polītisko zinātņu katedrā un politikas zinātni Orhūsas universitātē Dānijā, kā arī papildinājis zināšanas Ženēvas Drošības politikas studiju centra Starptautiskās drošības politikas kursā un Londonas Karaļa kolledžas Militāro studiju departamentā.

Līdz šim Māris Selga bija Latvijas vēstnieks Ķīnā.

ASV vēstniece Latvijā atvadās

Rīgas Dzelzceļa muzejā 26. jūnijā ASV 243. neatkarības pasludināšanas gadskārtas sarīkojumā, kuņģa piedalījās diplomātiskā korpusa pārstāvji, Latvijas politiķi un Saeimas deputāti, Nensija Petita cildināja izcilo sadarbību starp abām valstīm drošības, izglītības un kultūras laukā. Viņa teica, ka ASV atbalstīja Latviju okupācijas grūtākajās dienās, ar tikpat

lielu apņēmību atbalsta Latviju joprojām un atceras Latvijas neatkarības atgūšanu un Baltijas ceļu. „Pirms 30 gadiem vairāk nekā divi miljoni cilvēku sadevās rokās, lai izveidotu simbolisku cilvēku ķēdi Igaunijā, Latvijā un Lietuvā, pierādot pasaulei, ka nekas nav neiespējams,” teica vēstniece. Nensija Petita atgādināja par daudzajām programmām un iniciatīvām – sadarbību starp abu valstu militārpersonām, tostarp ar Mičiganas Nacionālo gvardi, kā arī vēstniecības centienus populārizēt uzņēmējdarbību. Katru gadu vairāki desmiti latviešu jaunieši piedalās apmaiņas programmās, dodas uz ASV, lai studētu Amerikas universitātēs, dzīvotu amerikāņu ģimenēs un iegūtu jaunus draugus. Pēc NATO bataljona līmeņa kaujas grupas izvietojanas Latvijā uz dažādām mācībām turpinās ierasties ASV kaņavīri, un uz Gaisa spēku aviācijas bazi Lielvārdē nogādāti amerikāņu hēlikopteri *UH-60 Blackhawk* un *CH-47 Chinook*, kā arī apkalpojošais personāls.

ASV vēstniece Nensija Bikofa Petita šovasar atstāj Latviju un plāno pensionēties.

Līgošana namatēva dr. Juŗa Buņķa mājā

DK latviešu biedrības valdes sēdēs vairākkārt spriedām, kur sestdien, 22. jūnijā, rīkot vasaras saulgriežu svinības. Uzzinājām, ka vietā, kur līgojām agrāk, paaugstināta īres maksa. Par laimi mūsu goda konsuls dr. Juris Buņķis piedāvāja uzņemt līgotājus savā mājā. Tā kā šis ir privātipašums, jāievēro svinēšanas laiks un drošības noteikumi, Dāvis Reins izveidoja īpašu e-pastu, kur viesiem laikus pieteikties. Turpmāk arī citiem biedrības sarīkojumiem izmantosim šo pašu e-pastu (SarikojumiRSVP@biedriba.org), lai iepriekš zinātu apmeklētāju skaitu un labāk varētu paredzēt sarīkojuma izmaksas un saskaņot programmu.

Dr. Juŗa Buņķa ģimene viesmīlīgi sagaidīja līgotājus, ziedoja visas sarīkojuma izmaksas (par galveno maltīti, dzērieniem, vietu u. c.), lai biedrībai nebūtu izdevumi. Viss izdevas lieliski, un pēc visu rēķinu nokārtošanas (par jāņusieru, dziesmu grāmatiņu iespiešanu un citiem sīkākajiem maksājumiem) šie biedrības rīkote Līgosvētki beigušies ar atlikumu.

Paldies jateic visiem darbarūķiem – gan pašiem saimniekiem, gan biedrības valdes locekļiem, kuri ieguldīja lielu darbu un daudz laika.

Buņķu ģimene bija visu rūpīgi izplānojusi, lai sagatavotu savu māju 160 līgotāju uzņemšanai.

Dr. Juris Buņķis iegādājās īpaši lielu katlu kāpostu vārīšanai (tajā mierīgi varētu sautēt vai veselu ruksi!). Un viņš pasūtīnāja galdautus Latvijas karoga krāsā!

Nevieni svētki nevar notikt bez palīgiem. Liels paldies Dzidrai Freimanei par jāņusieru, Paulam Berkoldam un Ivaram Mičulim par līgodziesmu grāmatiņu sagatavošanu, Pēterim Brecko par iespīšanu un maketēšanu, Dāvim Reinam un Astrai Moorai par reklāmas sagatavošanu, Jānim Taubem par kasiera darba pildīšanu līgovakarā, Dziesmai Teterai par Līgosvētku saskaņošanu un norisi, Bobam Naikam un Aivaram Jerumanim par skaistajām fotografijām, bet pats galvenais – paldies visiem čaklajiem līgotājiem par dziesmām, dejām, skaistajiem vaināgiem un gardumiem, ko atnesāt saimes galdam! Ja piešķirtu apbalvojumu par vaināgiem, tad galvenās balvas ieguvējas būtu Endija Damroze un Vita Volkovska. Viņas bija nopinušas vainagus no tikko plūktiem svaigiem ziediem. Toties Dace Svenķe nopina vainadziņu no savā dārziņā izaudzētajām rudzupuķēm un viņas dzīvesbiedrs Deivids Barks atveda paštaisītu vīnu! Viesi ieradās saposušies, sēdās pie skaisti klātiem galdiem. Līgojām, bērni un jaunieši peldējās, tērzejām, fotografējāmies. Bija īsta Jāņu sajūta.

Vienmēr svinēsīm svētkus kopā!

Atceramies dienu, kurā izšķīrās pasaules liktenis

Aizritējušā gadsimtā viens no ievērojamākajiem notikumiem bija *D-Day* Normandijā 1944. gada 6. jūnijā, kam bija izšķiroša nozīme Eiropas liktēnī. Kopš sabiedroto desanta pagājuši 75 gadi. Šogad radās izdevība piedalīties starptautiskā grupas ceļojumā uz Normandiju, lai apskatītu vietas, kur tas viss notika.

Piedzīvojumi Parīzē...

Vispirms devāmies uz Parīzi, kur pavadījām trīs piesātinātas dienas. Par apmešanās vietu izvēlējāmies *Hôtel du Rond-Point des Champs-Élysées*. Viesnīca ir pilsētas centrā, un visur varēja aiziet kājām. Reģistrātūrā tur strādā dažādu tautību pārstāvji – no Argentīnas, Moldovas, Ukrainas, tumšādaini afrikāņi. Tā kā nakti pavadījām ceļā augstu gaisā, kur nav visai ērta gulēšana, vispirms vajadzēja nedaudz atpūsties. Pēcpusdienā gribējām tikties ar paziņu, kas dzīvo Vācijā un arī bija atbraukusi uz Parīzi. Norunājām satikties pie Lielās pils, bet gandrīz neiespējami bija līdz turieni nokļūt, lai gan attālums pavisam neliels. Elizejas laukiem cauri iziet nevarējām, tos iejoza barjēras, jo, kā vēlāk uzzinājām, kaut kur, nezina kur, it kā atrasts vai vēl neatrasts kaut kas aizdomīgs – soma, sainītis, maisiņš, un policisti rūpīgi centās visu pārbaudīt. Paziņu gaidījām divas stundas, viņa braukusi ar pazemes vilcienu, kas kavējies, apstājies un, kad tikusi virszemē, nokļuvusi „dzelteno vestu” valkātāju ielenkumā, viņi nemitīgi klaigājuši, pret kaut ko protestējot. Paziņa mūs brīdināja uzmanīties no blēžiem. Izejot no Luvras muzeja, pie viņas pienākuši puīši, kuri uzdevušies par drošības sargiem un pieprasījuši atdot ieejas biļeti. Viņa, protams, atteikusies. Biļete bija derīga vairākas dienas, un to droši vien varētu pārdot. Uz Luvras muzeju biļete jānopērk tīmeklī vismaz mēnesi iepriekš. Par laimi atradām kiosku, kurā varēja nopirkt biļeti vairāku muzeja apmeklējumiem, kas maksāja dārgāk. Iegājām kafejnīcā, pasūtīnājām vīnu, bet mums atnesa... sidru, kas pēdējā laikā esot iecienīts dzēriens.

Nākamā dienā devāmies iepazīt Parīzi – iesēdāmies tūristu autobusā, kas riņķo gar pilsētas ievērojamākām vietām, bet diemžēl nedarbojās mikrofons (mierinājām sevi, ka nekas nav perfekts). Apbrīnojām jūgendstilā celtās mājas, tūristu burzmu, daudzās āra kafejnīcas, veiklos ielu tirgotājus, viņu prasmi veikli savākt precī un nozūst, kad tuvojas policisti, un tikpat ātri atkal atgriezties tajā pašā vietā. Šoferis gan bija izcils, meistarīgi apriņķoja Triumfa arku, kas esot visgrūtāk apbraucamā vieta visā Eiropā, jo iezīmētu ceļa joslu tur nav. Parīzē tāpat kā Rīgā automašīnas vietām novietotas uz ietves, satiksme ļoti blīva, tāpēc daudzi tūristi izvēlas braukt ar divriteni vai skrejriteņi. Skrejriteņi viegli atrodami ielu

malā vai laukumos gandrīz visur – iemet tik atverē naidu, iedarbini un brauc kaut visu dienu! Iecienīti arī motocikli, tiem daudz vieglāk atrast novietošanas vietu.

Pavērojuši pilsētu no autobusa otrā stāvā, nolēmām apskatīt arī no apakšas – braucot ar kuģīti pa Sēnu, kuņas malā tāpat kā pie Daugavas stāv lielāki un mazāki kuģīši un daždažādas laivas.

Slavenos Parīzes bukinistus izspieduši suvenīru tirgotāji, vēl tikai pāris vietās redzēja senas grāmatas. (Londonā bukinisti vēl turas.)

Eifeļa tornis redzams no visām vietām, vairākās pusēs to norobežo stikla siena. Lai uzbrauktu vai uzkāptu tornī, jāstāv garā rindā, tāpēc šo ieceri atmetām. Mazajam ceļotājam Dzintaram bija apsolīta viena dāvana no Parīzes, un viņš izvēlējās suvenīru – nelielu Eifeļa torņa atdarinājumu. Tagad viņam patīk tēlot Eifeļa torni – viņš iepleš kājas, paceļ virs galvas kopā saliktas rokas un saka: „Es esmu Eifeļa tornis!”

Parīzes Dievmātes katedrāle bez nodegušā torņa šķita pagalam bēdīga...

Viesnīcā priecājāmies par lielisko peldbaseinu, tajā pavadījām vakara stundas, un pēc tam miegs bija salds kā medus.

Nākamās dienas sākums bija tāds kā sirreālistisks. Pirms devāmies uz pilsētu, drošs, paliek drošs, iegāju tualetē pagrabstāvā. Aiztaisīju durvis, kā parasts, bet, kad gribēju atvērt, neizdevās. Griezu slēdzi uz vienu un otru pusi – nekā. Piekļājīgi piekļauvēju, jo cerēju, ka kāds varbūt ārpusē gaida. Tad piekļauvēju stiprāk un pēc brīža padaudzīju ar dūri. Pagāja vairākas minūtes, sāku justies neomulīgi, tualetē bija karsti, pagrabstāvā ir arī sauna... Pārņēma tāda kā fobija... Nekas cits neatlika, kā spert pa durvīm ar kāju. Vienreiz, otreiz, trešoreiz –

neatceros, cik reižu to darīju. Tad atskanēja sievietes balss, ka pavēstīšot par problēmu reģistrātūrā. Taču pagāja vēl laiciņš, kamēr atnāca kāds vīrietis, dzirdēju viņu sakām, ka jāatnes instruments, lai durvis varētu atvērt. Tikusi arī svaigā gaisā, uzelpoju... Un tieši tāpat tai pašā dienā gadījās jaunai meitenei tualetē Luvras mūzejā. Arī viņai durvju slēdzis kaut kā iestrēga, māte ārpusē skaidroja, lai griež pa labi vai kreisi, meitene iznāca raudādama. Jā, turpmāk svešās vietās aizslēdzot durvis, vienmēr būs jābažģijas, vai izdosies izkļūt...

Luvras mūzejs ir pārāk liels, tā kolekcijā esot apmēram 35 000 dažādu laikmetu mākslas darbu, apskatīt vienā reizē iespējams tikai mazu daļu. Var, protams, zālēm izskriet cauri.

Nabaga Mona Liza ieslodzīta aiz stikla un mūžīga pūļa ielenkumā – tūristi piepilda visu viņai atvēlēto telpu un spiežas cits citam virsū pie norobežojošās virves un, protams, neiztiek bez sevis fotografēšanas slavenās gleznas priekšā. Vairākkārt mūzejā atskanēja signāls – varbūt viens otrs apmeklētājiem jāatstāj telpu, lai kādai glezmai, vienbrīd pat bija dzirdama pavēle evakuēties, kam daži arī paklausīja. Luvras mūzejā satiekas visa pasaule – bija dzirdamas dažādas valodas, visvairāk ķīniešu.

Daudz labāk patika mākslas galerija *The Musée de*

l'Orangerie, kurā varēja aplūkot Anrī Matisa, Anrī Ruso, Pablo Pikaso, Kloda Monē, Pjēra Ogista Renuāra, Pola Sezana un citu slavenu franču mākslinieku darbus.

Pie Orsē mūzeja bija liela rinda, būtu jāstāv vairākas stundas, lai tiktu iekšā. Pērn šajā mūzejā aprīlī varēja apskatīt Baltijas valstu mākslinieku 167 darbu izstādi „Nepieradinātās dvēseles. Symbolisms Baltijas valstīs”. Izstādes atklāšanā piedalījās Baltijas valstu prezidenti un Francijas prezidents Emanuels Makrons. Izstādes reklāmas plakātam tika izvēlēta baltvāciešu gleznotāja Johana Valtera glezna „Zemnieku meitene”, plakāts bijis redzams vairākās vietās pilsētas ielās.

Vairāki, kuņģiem Parīzē jautāju par Pifu, tikai paraustīja plecus. Un agrāk taču Pifs sacentās slavenībā ar Eifeļa torni! Kopš 1948. gada 28. marta franču laikrakstā *L'Humanité* publicēja kataloniešu karikatūrista Hosē Kabrero Arnala (José Cabrero Arnal, 1909-1982) kōmikus par dzeltenbrūnu sunīti vārdā Pifs; divus gadus vēlāk Pifam pievienojās melnbaltais kaķis Herkules. Šos kōmikus sāka ievietot arī Ņujorkas laikraksta *Daily Worker* izdevēji, sunīti gan sauca *Spiff*.

No 1969. līdz 1993. gadam un no 2004. līdz 2009. gadam Francijā iznāca kōmiku žurnāls bērniem *Pif Gadget*; ir 65 animācijas filmu serijas, Leļļu teātrī Rīgā atkārtoti bijušas bērnu izrādes „Pifa piedzīvojumi” un „Un atkal Pifs” iestudējumi ar aktiera Rūdolfā Plēpja dziedātām Ivara Vīgnera komponētām dziesmām, īpaši jauko: „... es sapņoju šonakt par Parīzi, par pilsētu brīnišķo...” ar Jāņa Petera vārdiem. Izrādi iestudējis arī Liepājas Leļļu teātris. Par Pifu bijušas vairākas izrādes pieaugušajiem.

Apgādā „Zvaigzne” Rīgā izdota Hosē Kabrero Arnala grāmata „Pifa piedzīvojumi” ar izteismīgām krievu mākslinieka Vladimira Sutejeva (1903-1993) ilustrācijām (tulkojusi Lolija Vēze). Kā tad jau viss tik ātri aizmirsts? Nevienā kioskā pārdošanā laikrakstu *L'Humanité* neredzēju, laikam tas vairs neiznāk.

Ja reiz esi Francijā, jānogaršo arī slavenie franču radziņi (croissants). Katrā vietā tie ir savādāki, bet tomēr visgaršīgākie Latvijā, kur franču īpašnieku kafejnīcās *Cadets de Gascogne* var dabūt radziņus ar speķi un sieru, kādus Francijā necep.

Nevienu kaķi Parīzē neredzējām...

Tā vien gribas drīz atkal te atgriezties bet, protams, jādodas arī uz mazo Parīzi – RĪGU.

... un Normandijā

Pēc trim zibenīgi aizritējušām dienām bija pienācis laiks doties uz Šarla de Golla lidostu, starptautiskās tūristu grupas dalībnieku pulcēšanās vietu. Lidostā mūs sagaidīja grupas vadītājs Maiks Pīters (Mike Peters), aizveda uz autobusu, izdalīja piespraudes ar vārdu un ceļojuma plānu, pastāstīja par sevi. Viņš dzīvo Anglijā, ir atvaļināts armijas gaisa korpusa virsnieks. Sācis dienestu 1980. gadā, kad viņam bija tikai 16 gadu, piedalījies Persijas līča karos, cīnījies arī Afganīstānā, ieguvis majora dienesta pakāpi. Nu jau vairāk nekā 25 gadu strādā par gīdu, jo viņu interesē kara vēsture. Viņš ir militāro ceļojumu aģentūras *Staffride Ltd* direktors un *Galloway Travel* militārais vēsturnieks. Pērn bijis visās trijās Baltijas valstīs, Rīgā paspējis iegriezties Kara muzejā, ko atzina par ārkārtīgi interesantu, un nākamgad vēlas atrast laiku kauju izpētei Kurzemes cietoksnī.

Maiks Pīters ir autors grāmatām *Glider Pilots at Arnhem* un *Glider Pilots in Sicily*, viņš raksta apskatus par grāmatām žurnālā *House Magazine of the British Army*, stāstījis par cīņu vēsturi tālrādes raidījumos – *The Hundred Years War*, *Pegasus Bridge*, *The Glider Pilot Regiment*, *Operation Market Garden*, *Waterloo campaign*. Tātad ļoti gudrs gīds! Ne mazāk zinīgi bija grupas dalībnieki. Vairāki šajā ceļojumā bija devušies tāpēc, ka viņus interesē vēsture, citiem radinieki vai paziņas Normandijā piedalījušies sabiedroto operācijā „Neptūns” 1944. gada 6. jūnijā. Šī diena tiek dēvēta par pagrieziena punktu, tas bija sākums Otrā pasaules kara beigām.

Mūsu pirmā pieturas vieta – Pegaza tilts un *D-Day* piemiņas muzejs Ranvilā (Ranville). Pie Ornas upes un Kānas (Caen) kanāla tiltiem 1944. gada 6. jūnijā nolaidās pirmie britu izplētņlēcēji, viņiem sekoja citi gaisa desanta kaņavīri un jūras kājnieki. Viņu uzdevums bija tiltus ieņemt un nosargāt, lai sabiedroto spēkiem būtu iespējams virzīties tālāk uz austrumiem.

Misija izdevās, bet bojā gāja apmēram 2000 kaņavīru, viņi apbedīti Ranvilas kapsētā. Netālu no kapsētas ir baznīca, kuņas sienas izrobotas ložu caurumiem. Pateicamais Kānas kanāla tilts 1944. gada 26. jūnijā pārdēvēts par Pegaza tiltu, godinot britu gaisa spēku 6. divīzijas kaņavīrus. Viņu formas tērpu piedurkni rotāja emblēma ar spārnoto zirgu Pegazu. Tiltu 1994. gadā nomainīja ar jaunu, oriģinālo var apskatīt un šķērsot parkā pie muzeja. Turpat novietots arī atdarināts kara laika planieris *Horsa*. Muzejs *Memorial Pegasus*, ko 2000. gada 4. jūnijā atklāja Velsas princis, veltīts britu 6. gaisa spēku divīzijas kaņavīriem. Muzejā ir simtiem vēsturisku priekšmetu, ieroču, dokumentu, fotografiju, var noskatīties dokumentārfilmu. Reizēm šķita, ka esam nokļuvuši citā laikā – uz ceļiem armijas džīpi, ar kādiem patīk braukt

Oriģinālais Pegaza tilts

Planiera *Horsa* kōpija

vietējiem iedzīvotājiem, daudzi staigāja kara laika uniformās. Vēlāk uzzinājām, ka tās valkā arī armijā nekad nedienējušie, īpaši jaunieši. Muzejā ienāca četras sievietes, tērpušās aizritējušā gadsimta kleitās, ar cepurēm, un apmeklētāji vēlējās ar viņām patērzēt un kopā nofotografēties.

Mūsu mītnes vieta četras nakts bija *Cures Marines Hotel*, piecu zvaigžņu viesnīca nelielā jūrmalas kūrortpilsētā Truvilā (Trouville). Pirmajā vakarā mūs sagaidīja ar šampanieti. Brokastis vienmēr bija ļoti bagātīgas un vakariņās viesmīļu pienestais ēdiens uz šķītvja atgādināja mākslas darbu. Ikviens varēja izvēlēties, kādu vīnu dzert, balto vai sarkano, turklāt ne tikai vienu glāzi vien.

Nākamā dienā, 5. jūnijā, devāmies uz jūras piekrasti apskatīt cīņu vietas, kur visur ir piemiņas zīmes. Kā zināms, britus un kanadiešus, kā arī visu sabiedroto sauszemes spēku darbību Normandijas operācijas sāku-

mā komandēja Bernards Montgomerijs, vadība pār kopējiem spēkiem bija uzticēta amerikāņu ģenerālim Dvaitam Eizenhaueram. *D-Day* operācija bija rūpīgi plānota mēnešiem ilgi un viss notika ar pulksteņa precizitāti. Par sabiedroto desantu piecos sektoros sadalītajai – *Omaha Beach, Gold Beach, Utah Beach, Juno Beach* un *Sword Beach* –, vāciešu pamatīgi nocietinātai 80 km garajai Normandijas piekrastei sarakstītas neskaitāmas grāmatas, tas atspoguļots amerikāņu producenta Darrila Zanuka (Darryl F. Zanuck) 1962. gada filmā *The Longest Day*. Filmas scēnārija autors ir Īru rakstnieks Kornēlijs Raiens (Cornelius Ryan, 1920-1974), viņa grāmata ar tādu pašu nosaukumu izdota 1959. gadā. Filmā tēlo daudzi pazīstami amerikāņu, franču, vācu, angļu aktieri, bet tā atgādina dokumentāru drāmu. Notikumi Normandijā atspoguļoti arī Stīvena Spīlberga filmā *Saving Private Ryan* (1998), kuŗā galveno lomu tēlo aktieris Toms Henks (Tom Hanks).

Pēcpusdienā varējām diezgan skaidri iztēloties, kā desants pirms 75 gadiem notika – virs Normandijas pie debesīm pirmo reizi kopš 1944. gada cita pēc citas atkal parādījās vairāk nekā trīsdesmit kaŗa laika lidaparātu *Douglas C-47*, dēvēti par *Dakotas*, no kuŗiem izlēca izplētnlēcēji – pa četri, septiņi, desmit, vienpadsmit un pat četrpadsmit vienā reizē, kopā apmēram 250 vīriešu un sieviešu. Visi bija tērpušies Otrā pasaules kaŗa sabiedroto uniformās un lietoja militāros izplētnus. Šīs lidmašīnas tagad pieder sabiedriskām organizācijām vai privātpersonam, to īpašnieki un piloti bija ieradušies no Anglijas, Ungārijas, Skandināvijas, Šveices, Nīderlandes un citām vietām Eiropā, Kanadas, ASV un pat Austrālijas.

Neaizmirstams skats un notikums! Vienīgi žēl bija daudzo skatītāju nomīdītā kukurūzas lauka mala. Cerams, lietus palīdzēs nesen izdīgušajiem stādīņiem atkopties.

Desanta dienā 1944. gada 6. jūnijā pāri Lamanša jūras šaurumam pārlidoja vairāk nekā 1200 lidaparātu, no tiem īsi pēc pusnakts Normandijā nolaidās apmēram 24 000 britu, amerikāņu un kanadiešu gaisa desantnieku. Vairāk nekā 5000 kuŗu veda municiju, attēlos un filmās vērojams, kā no tiem uz krastu brien vai brauc ar divriteņiem kaŗavīri (avotos minēts, ka apmēram 160 000 britu, ASV, Francijas un citu sabiedroto spēku), pārsteidzot vāciešus, jo pirms desanta pretinieks tika maldināts par izcelšanās vietu un laiku.

6. jūnijā bija ceļojuma visievērojamākais notikums – D-dienas ceremonija ASV kaŗavīru kapsētā, kuŗā ir vairāk nekā 9000 apbedījumu. Kapsēta ir jūras malā, netālu no *Colleville-sur-Mer*, pie Omahas plūdmales.

Bija jāceļas jau pulksten četros, brokastis un pusdienas, saliktas glītos maisiņos, mums iedeva līdzī, pulksten 4.30 jākāpj autobusā, lai pulksten sešos nokļūtu ceremonijas vietā, kur bija jāstāv gaŗā rindā, jo notika stingra personu un mantu kontrole. Ikviens apmeklētājs bija reģistrēts un saņēma īpašu ieejas biļeti ar vārdu, dzimšanas datumu un vietu. Pulksten deviņos jau ieņēmām sēdvietas, lai gan D-dienas ceremonija sākās pulksten 12.30.

Uz liela ekrāna vērojām, ka lidostā nolaižas lidmašīna, no kuŗas izkāpa Francijas prezidents Emanuels Makrons, pēc tam no hēliķoptera ceremonijas vietā, drīz pēc viņa tādā pašā veidā ieradās ASV prezidents Donalds Tramps ar dzīvesbiedri. Donalds Tramps dienu iepriekš bija piedalījās D-dienas piemiņas dienas svinībās Lielbritānijas pilsētā Portsmutā (Portsmouth).

D-dienas piemiņas ceremonija ilga apmēram stundu, gan Francijas, gan ASV prezidenta runa bija labi pārdomāta. Francijas prezidents Emanuels Makrons uzsvēra, ka sabiedroto spēku izcelšanās Normandijā ir piemērs britu, kanadiešu, amerikāņu un franču vienotībai brīvības vārdā, pieminēja Apvienoto Nāciju organizācijas, NATO un Eiropas Savienības nozīmi, aicināja uzticēties brīvās pasaules savienībām, tās atbalstīt un novērtēt. Viņš piebilda, ka brīvām tautām apvienojoties iespējams pārvarēt visas grūtības.

ASV prezidents Donalds Tramps atgādināja par ASV un tās sabiedroto pirms 75 gadiem kaujās karstumā izlo-
loto vienotību, kas ir nesaraucama.

„Lai Dievs svētī mūsu veterānus, lai Dievs svētī mūsu sabiedrotos, lai Dievs svētī D-dienas varoņus un lai Dievs svētī Ameriku,” runas beigās teica ASV prezidents.

Ceremonijā piedalījās apmēram 60 kara veterānu, daudzi sēdēja ratiņkrēslos. Vairākiem veterāniem Francijas prezidents pasniedza piemiņas medaļas. Abi prezidenti sirsnīgi ar veterāniem sarokojās un apliecināja viņiem cieņu.

Orķestris atskaņoja Francijas un ASV himnu, prezidentiem aizejot un apmeklētājiem atstājot savas sēdvietas, mūziķi spēlēja pazīstamas melodijas.

Apmeklētāju ceremonijā bija apmēram tikpat daudz kā Dziesmu svētkos Mežaparkā. Visi gaidīja savus autobusus, nebija iespējas iet uz tramvaju vai trolejbusu kā Rīgā, tā ka pagāja krietns laiks, kamēr sagaidījām savējo. Neviens jau arī īpaši nesteidzās, valdīja rāma, mierpilna pacilātība par iespēju būt klāt vēsturiskā notikumā, godināt kritušos karavīrus, kuŗi atdeva savu dzīvību par brīvību un mieru.

Atlikušajās divās dienās, 7. un 8. jūnijā bijām vairākos mūzejos, apskatījām britu un vācu kapsētas, pakavējāmies Senmēreglīzes (Sainte-Mère-Église) pilsētā, pie kuŗas baznīcas torņa karājas izplētņis par piemiņu patiesam notikumam – D-dienā amerikāņu karavīra Džona Stīla (John Steele) izplētņa auklas aptinū-

Par D-Day atceres ceremoniju nākamā dienā bija vēstījumi laikrakstu pirmajās lappusēs

šās ap kādu baznīcas skulptūru, un viņš tur karāties kādas trīs stundas, līdz vācieši viņu pamanījuši un saņēmuši gūstā. Viņam izdevies izbēgt un atgriezties kaujas laukā. Šis notikums pieminēts filmā „Gaŗākā diena”, Džonu Stīlu tēlo aktieris Reds Batons (Red Button). Senmēreglīze bijusi pirmā, ko sabiedrotie atbrīvoja un tornī pacēla ASV karogu.

Pilsētā ir labi iekārtots Aviodesanta mūzejs (Airborne Museum)

Omahas plūdmales piekrastē kāpās daudzviet redzami vācu ierakumi, bedres, bunkuru paliekas

Britiem veiksmīgi izdevās vāciešus uzveikt un krastā izveidot mākslīgu ostu – *Mulberry Harbour*. Tuvumā ir mūzejs, kurā noskatījāties iespaidīgu Frederika Lumjēra (Frédéric Lumière) 20 minūšu panorāmfilmu *Normandy's 100 days*.

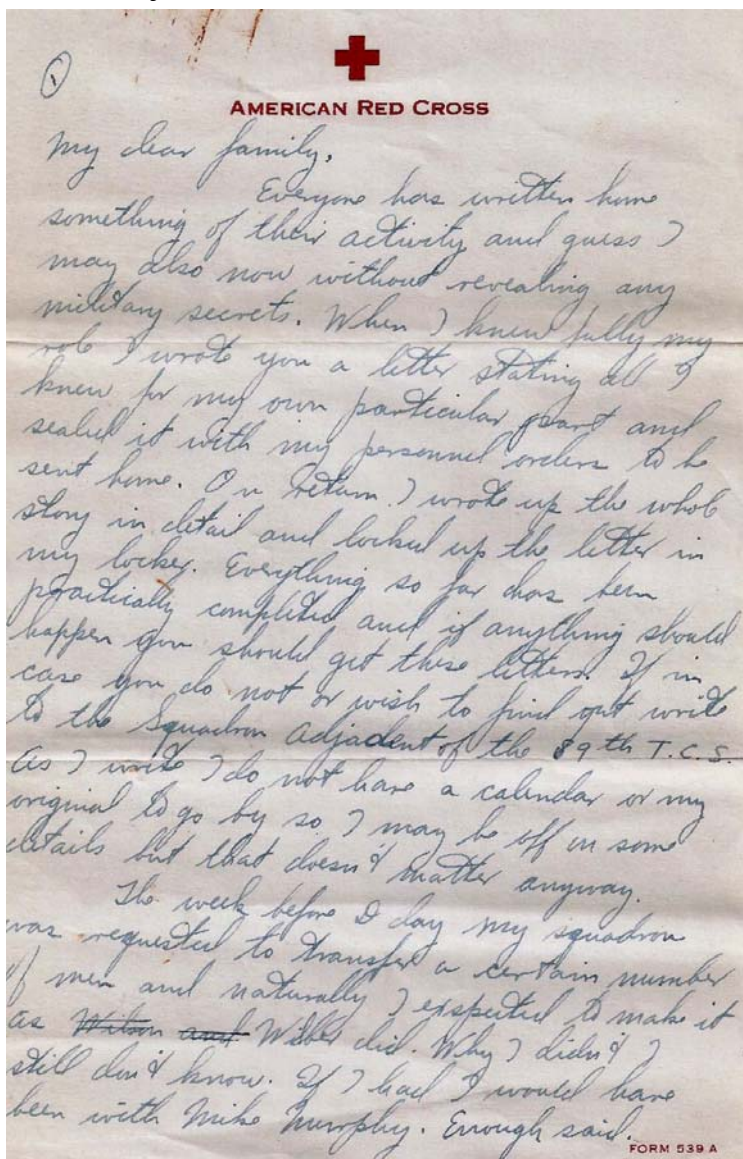
Vācu karavīru kapsētā – *Cimetière militaire allemand de La Cambe* – atdusas vairāk nekā 21 000 Normandijā kritušo. Gīds stāstīja, ka vācu pusē cīnījušies arī Baltijas vācieši, un ļoti iespējams, ka uz kapa plāksnēm varētu atrast kādu latvisku uzvārdu. Pakavēties ilgāk un pamatīgāk papētīt uzrakstus diemžēl nepietika laika.

Par Normandijā pirms 75 gadiem notikušajām sīvajām kaujām, kad ūdens jūrā no asinīm kļuvis sarkans, tagad liecina daudzi pieminekļi

Brīva laika ceļojuma laikā tikpat kā nebija, no rīta agri izbraucām un viesnīcā atgriezāmies tikai uz vakariņām. Daudz laika pavadījām autobusā, jo no viesnīcas līdz vēsturisko kauju vietām bija jābrauc diezgan ilgi. Gīds centās mūs izklaidēt un izglītot, rādīdams autobusā uz ekrāna līdzpaņemtās dokumentārfilmas par notikumiem Normandijā, arī vairākas aktierfilmas.

Kādā lietainā brīdī ceļojuma dalībnieks Džons Raits (John Wright), ķīmijas profesors Viskonsinas universitātē, pastāstīja, ka viņa tēvs Džons Edmunds Raits (John Edmund Wright) bija pilots britu armijas vienībā, kas atbrīvoja Normandiju. Vairākās vēstulēs ģimenei viņš vēstīja par notikumiem frontē. Vienu no šīm vēstulēm dēls nolasīja.

Džons Edmunds Raits 1944. gada 25. oktobrī Anglijā gāja bojā nelaiemes gadījumā, viņš apbedīts Gilfordas (Guildford) kapsētā.

Šis nebija izpriecu brauciens, tas lika padomāt par pagātņi un tagadni, kas nodrošināta par ļoti dārgu cenu – neskaitāmu kaŗavīru dzīvību. Kas notiktu, ja viss būtu

izvērties citādi, var iztēloties, izlasot angļu rakstnieka Džordza Orvela (George Orwell, 1903-1950) utopisko romānu „1984”.

Ceļojuma dalībnieki bija vienisprātis, ka skolēni būtu jāved uz Normandiju un citām kauju vietām un tur jānāca vēsture, jo iepazīstot pagātņi, jaunieši saprastu, kas dzīvē ir galvenais – nevis labklājība, bet miers un brīvība. Šķiet, mēs visi esam pārāk aizrāvušies ar ērtību meklēšanu...

Pirms atgriešanās Šarla de Golla lidostā Bajē (Bayeux) pilsētas mūzejā apskatījām 52 cm plato, 68 metru gaŗo meistarīgo 11. gadsimta izšuvumu, kuŗā attēlota normāņu kauja ar anglosakšiem pie Heistingiem (Hastings) 1066. gadā. Normandijas hercoga karaļa Viljama Iekāŗotāja vadībā anglosakšu Harolda II Godvinsona armija tika sakauta, un hercogs ieguva Anglijas troni. Izšuvumā sīki atainoti dažādi notikumi, dzīvnieki, ēkas un kuŗi, uzraksti ir latīņu valodā.

Izšuvums iekļauts UNESCO programmā „Pasaules notikumu mantojums”. Līdz šim nav izdevies noskaidrot, kas izšuvumu darinājis, cik ilgā laikā tas tapis.

Normandija ir līdzīga Kurzemei, protams, daudz lielāka. Agrāk Kurzemes laukos ganījās lielākoties brūnāļas, arī pa kādai zilai govij, bet tagad tāpat kā Normandijā redzamas melnbaltās un baltās govīs, kas esot daudz raţīgākas.

Astra Moora

Apsveikums un pateicība

Anna Teterē 16. jūnijā svinēja 90 gadu jubileju. Gaviļnieci sveikt atbrauca viesi no Latvijas, Teksasas, Ziemeļkalifornijas un citām pavalstīm. Anna Teterē no sirds sūta vislielāko pateicību visai savai lielajai ģimenei, draugiem, Dienvidkalifornijas ev. lut draudzei, bērnu vokālajam ansamblim „Dzeguzīte” Latvijā un tā vadītājam.

Paldies visiem mīļajiem cilvēkiem par skaistajām puķēm, apsveikumiem gan pa pastu, gan tīmeklī, personīgajiem sveicieniem un dāsnajiem ziedojumiem.

Dzimumdienas ziedojumi Annas Teteres vārdā nosūtīti: Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzei,

DK latviešu biedrībai, Latvijas 50 gadu okupācijas muzejam un Kursas Vasaras vidusskolai.

Pateicībā – Teteru saime

Atver vārtus, Laimes māte, nākamajiem gadiņiem!

Mārtiņa Leikarta un Līzles Enslijas Teilores (Liesl Annesley Taylor) ģimenē 24. aprīlī piedzima meitiņa Anslija (Annslie); brālītis Nikols (Nikolas) priecājas par māsiņu, un lielais suns Tedis ģimeni modri sargās

Šurp grāmatas! Uz skolu!

Inese Sviķkalne atvaļinājumu pavadīja Latvijā un uz Losandželosu atveda 18 kg smagu čemodānu pilnu ar grāmatām gan bērniem, gan pieaugušajiem

Meklē mājvietu

Ieva Liepniece un meita Katrīna (14 g.) vēlas īrēt istabu *Cypress* vai *Fullerton* apkaimē; vēlams ar vannas istabu un iespēju lietot virtuvi.

Tālr.: 7142601958

Zigmundu Gučkovu pieminot

Zigmunds Gučkovs dzimis 1931. gada 24. maijā Zilupes novada Pasienes pagastā. Karš izšķīra Zigmunda ģimeni, vecāko brāli Aleksandru iesauca dienestā. Māte Ļubova (ģimenē viņu sauca par Ludmilu) un pusaudzis Zigmunds devas bēgļu gaitās, un viņiem brāli atkal palaimējās satikt. Trijatā viņi atceļoja uz Ameriku, kur sāka jaunu dzīvi. Abi brāļi turpināja militāro karjēru ASV armijā. Zigmunds 1957. gadā Memfisā, Tenesijā, absolvējot Jūras aviācijas mehaniku skolu, ieguva jūras aviācijas trešās klases jūrnieka pakāpi. Viņš saņēmis daudzus apbalvojumus, tostarp:

- *Third Good Conduct Award for period ending 24 May 1967;*
- *National Defense Service Medal;*
- *Navy Expeditionary Medal (Cuba);*
- *Vietnam Service Medal w/3 bronze stars;*
- *Republic of Vietnam Campaign Medal w/device (1960-);*
- *Vietnam Air Medal (3 awards);*
- *Navy Unit Commendation (NAVSUPPACT-SAIGON).*

Zigmunds bija lepns Amerikas pavalstnieks un pildīja savus pilsoniskos pienākumus ar augstāko atbildību, bet sirdī vienmēr bija savas dzimtenes Latvijas patriots. Pēdējos četrdesmit gadus Zigmunds Gučkovs strādāja metroloģijas laboratorijā, kuņā labo un kalibrē dažādus mērinstrumentus – svara, dziļuma, plakanuma, tilpuma

Saldā bērnība...

...un jaunība

utt., kur gramī un collas tiek dalīti miljons mazākās mērvienībās. Zigmunda zelta rokas un allaž pozitīvā attieksme darba vietā radīja īpašu auru, un daudzi kollēgas viņam kļuva tikpat tuvi kā ģimenes locekļi. Viņš bija priekšzīme jaunajiem darbiniekiem un labākais draugs visiem, kuŗi ar viņu strādāja kopā no kompanijas dibināšanas laikiem.

Page Four GREAT LAKE BULLETIN Friday, 1956

18 Honormen Receive Awards Tomorrow Morning on Ross

Tomorrow morning on Ross Field, 18 Honormen will have completed their nine weeks of basic training at RTC. The honormen will receive certificates and engraved identification bracelets from the reviewing officer, Captain J. B. McLean, Retiring Commander, Naval Training Center.

The select recruits are chosen honormen on the basis of their leadership qualities, outstanding achievement in basic training studies and tests, the exhibition of sincere company interest, and their overall willingness to work for the betterment of themselves as an individual and the company as a whole. The recruits are then selected by majority vote by the company body under the supervision of the Company Commander.

The honormen are: Zigmund Guckovs, Co. 333 of Chicago, Ill.; Carl Voelkel, Co. 344 of San Antonio, Texas; Leroy George Sommer, Co. 335 of East Moline, Ill.; Ralph Elree Johnson, Co. 336 of El Paso, Texas; Ronald Kay Tallent, Co. 337 of Belleville, Kansas; Gerald Edward Gyde, Co. 338, of Rosecommon, Michigan; Donald Jenne Hatlestad, Co. 339, of LeRoy, Minn.; Edward Lee Malen, Co. 341 of El Monte, California; Bobby Gene Vest, Co. 342, of Alamosa, Colorado; and Carrol Lawrence Gast, Co. 343, of Valparaiso, Ind.

Donald Clifford Waygood, Co. 344, of Smyer, Texas; Robert Emerson Wylie, Co. 345, of Carmi, Ill.; Arne Joel Vine, Co. 346, of Decorah, Iowa; Warren Jean Christiansen, Co. 347 of Norfolk, Nebraska; Rodney Evans Sargent, Co. 348 of North Miami, Florida; Donald Eugene Gilles, Co. 349 of Fayetteville, North Carolina; and James Newman Hickman, Jr., Co. 350 of Atlanta, Georgia.

R. Ray Commands Troops Tomorrow

The recruit that will be in command of graduating troops on Ross Field tomorrow will be Roy Carlton Ray, Co. 342, of Chattanooga, Tennessee.

Boeding to Receive Am. Spirit Award

John Phillip Boeding of company 337 has been chosen outstanding man of his company and the recipient of the coveted American Spirit Honor Medal. The award will be presented to

Zigmunds palika viens, kad nomira viņa brālis un 1997. gadā māte Ļubova Gučkova. Viņam laimējās satikt Tamāru Kalniņu, un atkal iemirdzējās cerība. Pēdējos sava mūža divdesmit gadu viņš pavadīja kopā ar savu dzīvesbiedri Tamāru, aktīvu Dienvidkalfornijas latviešu sabiedrisko darbinieci. Kamēr veselība atļāva, abi apmeklēja sarīkojumus latviešu namā. Gan Tamāra, gan Zigmunds bija redzami gandrīz katrā Dziesmu svētku ballē, dejojām valsi.

Tamāra Kalniņa tagad dzīvo Latvijā meitas Ilzes un mazmeitiņas Lauras aprūpē un cer, ka kādu dienu izdosies aizbraukt uz Kaliforniju apciemot draugus un pakavēties Zigmunda atdusas vietā.

Zigmundu Gučkovu pēdējā gaitā izvadīja š. g. 11. martā ar militāru godu. Darba kollēgas, tuvi draugi, *American Legion* pārstāvji teica ardievas Zigmundam Gučkovam, guldot viņa pelnus *Santa Clara* kapsētā, Oksnārdā (Oxnard), blakus mātei Ļubovai Gučkovai. Viņa ceļš šai saulē beidzies, saldu dusu, Zigi!

Laimīgās dienās

Atvadu vārdi Ansim Zilgalvim

Sandiego latviešu ev. lut. draudzes locekļi uz Sibīriju aizvesto piemiņas dievkalpojuma 15. jūnijā *Ascension Lutheran Church* pieminēja Ansi Zilgalvi un viņa ražīgo dzīvi. Dievkalpojumu vadīja diakone Guna Reina.

No Beļģijas bija atbraucis dēls Pēteris Zilgalvis un mazdēls Gustavs.

Sandra Ozolīte spēlēja vijoli un dziedāja latviešu tautasdziesmu „Tek saulīte, tecēdama” un Franča Šūberta „Ave Maria”.

Ērģeles spēlēja Maikls Kempos (Michael Campos). Dievkalpojumā savāktie ziedojumi nosūtīti uz Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeju.

Ansis Zilgalvis dzimis Slokā 1930. gada 27. aprīlī Olgas un Kārļa Zilgalvju ģimenē. Vecāki bija kurpju veikala īpašnieki. Mazais Ansis tika mīlēts un lutināts. Tēvs bieži brauca uz Rīgu un ņēma dēlu līdzi. Viņam ļoti patīcis universālveikalā braukāt pa slidošajām kāpnēm un ēst saldējumu. Ansis 1937. gadā sāka mācīties Slokas pamatskolā. Zilgalvju ģimene 1944. gada jūlijā atstāja Latviju un devās bēgļu gaitās. Ansis īsu laiku mācījies vācu skolā Vīnē, kur bijusi ļoti stingra disciplīna. Kaŗa beigas 1945. gada 8. maijā Zilgalvji sagaidīja Šnēbergā. No turienes sākās soļošana uz rietumiem, lai nokļūtu amerikāņu zōnā. Gājiens bija garš un ilgs, cauri Saksijai un Tīringai līdz Veimārai. Amerikāņi 1945. gada jūlijā daudzus bēgļus iesēdināja vagonos un aizveda uz Ambergu, Bavārijā. Ansis pabeidza skolu Filzekā (Vilseck). Nākamā apmešanās vieta 1946. gada jūnijā bija Hersbrukas pārvietoto personu nometne. Ansis Zilgalvis te sāka mācīties ģimnazijā, to pabeidza Traunšteinā. Gatavojoties dzīvei Amerikā, viņš Vircburgā mācījās un pabeidza elektriķu kursus.

Ceļojums uz Ameriku sākās 1950. gada oktobrī. Vispirms uz Mīnheni, tad Brēmerhāfeni, kur kāpa kuģī uz Ņujorku un no turienes uz Čikāgu. Ansis Zilgalvis Čikāgā strādāja dažādus darbus fabrikās, kur ražoja tālrādes aparātus. Korejas kaŗa laikā Ansi Zilgalvi 1951. gadā iesauca ASV gaisa spēkos. Dienesta vietas bija Aļaskā un Anglijā, un dienests ilga līdz 1955. gada jūnijam. Pēc dienesta Ansis Zilgalvis iestājās Illinojas universitatē, 1959. gadā ieguva bakalaura gradu elektrotehnikā un

dabūja darbu Čikāgā, kur strādāja līdz 1960. gada augustam, kad salaulājās ar Aīdu. Drīz viņi pārcēlās uz Dienvidkaliforniju. Ansis Zilgalvis dabūja darbu kompanijas *North American* lidojumu simulācijas laboratorijā. 1964. gadā piedzima dēls Pēteris. Viņš beidza vidusskolu Manhatanbīčā, studēja Kalifornijas universitatē Losandželosā un Dienvidkalifornijas universitātes Juridiskajā fakultātē.

Nākamā Anša Zilgalvja darba vieta bija *Hughes Aircraft* kompanija, kurā viņš strādāja līdz 1992. gada oktōbrim, kad pensionējās.

Ansis un Aīda Zilgalvji dzīvoja Manhatanbīčā, bet 1994. gadā nolēma pārcelties uz Ošensaidu. Tagad varēja spēlēt golfu, lasīt, braukt ar divriteni, ziemā slēpot

un ceļot. Tā kā dēls Pēteris pārcēlās uz dzīvi Latvijā, Ansis un Aīda bieži brauca pie viņa ciemos. Vēlāk dēls strādāja Francijā un Beļģijā, un Ansis un Aīda Zilgalvji daudz laika pavadīja kopā ar mazdēliem Gustavu un Kristapu.

Apmēram pirms trim gadiem Ansim Zilgalvim sākās nopietni veselības traucējumi, ceļot viņš vairs nespēja. Sevišķi grūts bija pēdējais gads. Ilggadējais Sandiego latviešu ev. lut. draudzes loceklis Ansis Zilgalvis 2019. gada 19. maijā aizvēra acis uz mūžu, būdams 89 gadus vecs. Vēlam Ansim Zilgalvim vieglas smiltis!

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

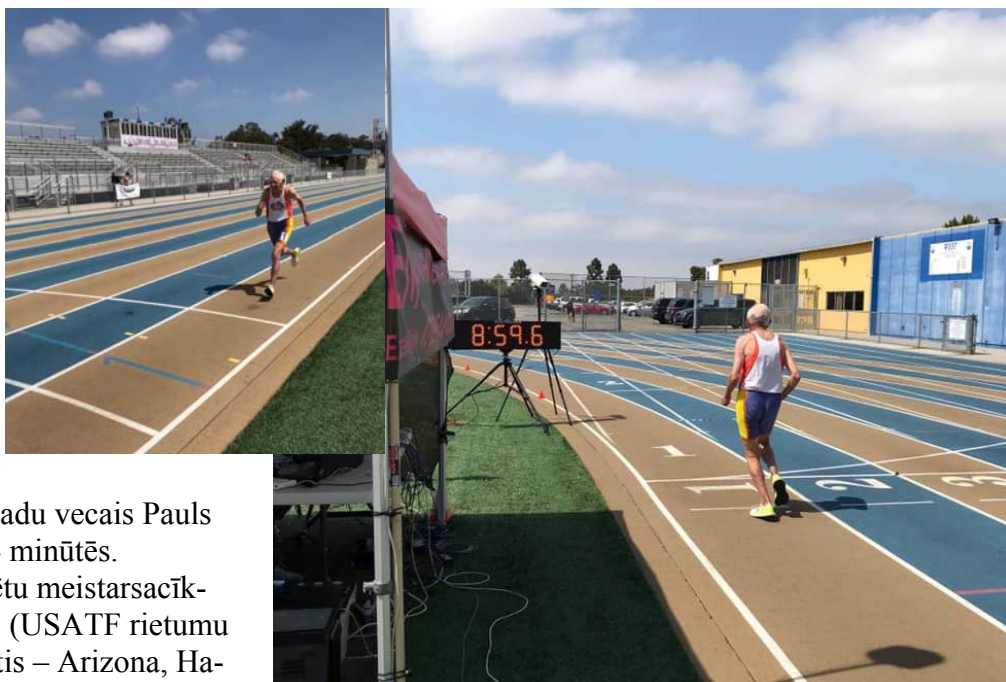

No kr.: Pēteris, Aīda, Gustavs Zilgalvji, diakone Guna Reina

Guntim Lindem jauni rekordi

Vieglatlētikas kluba *Southern California Striders* rīkotajās *Meet of Champions* sacensībās š. g. 26. maijā (46. gadskārtējās) Santanas kolledžas sporta laukumā Santanā, Dienvidkalifornijā, Santamonikas vieglatlētikas kluba pārstāvis Guntis Linde 3000 metrus noskrēja 19:44.71 minūtēs, bez konkurences iegūstot 1. vietu vīriešu 90-94 gadu vecumgrupā. Viņš bija sacensību vecākais dalībnieks. Guntim Lindem izdevās par 23.69 sekundēm pārspēt līdzšinējo rekordu ASV – 1989. gada 16. septembrī 90 gadu vecais Pauls Spenglers šo distanci noskrēja 20:08.4 minūtēs.

ASV rietumu apgabala vecvieglatlētu meistarsacīkstes (USATF) notika 22. un 23. jūnijā. (USATF rietumu apgabalā iekļautas piecas ASV pavalstis – Arizona, Havaju salas, Kalifornija, Nevada un Jaunmeksika.) Tās bija 45. gadskārtējās sacensības, un trešo gadu pēc kārtas to dalībnieki pulcējās Rietumlosandželosas kolledžas laukumā Kulversitijā, Dienvidkalifornijā. Santamonikas vieglatlētikas kluba pārstāvis Guntis Linde atkal bija sacīkšu vecākais dalībnieks un 23. jūnijā 1500 metrus noskrēja 8:59.83 minūtēs, bez konkurences iegūstot 1. vietu vīriešu 90-94 gadu vecumgrupā. Un tas arī ir jauns ASV rekords! 1989. gada 10. jūnijā Pauls Spenglers

vecvieglatlētu sacensībās 1500 metrus noskrēja 9:25.2 minūtes. Šis līdzšinējais rekords noturējās 30 gadu. Guntis Linde šogad to pārspēja!

ASV rietumu apgabala vecvieglatlētu meistarsacīkstēs piedalījās arī Latvijas sportiste Marija Pinne. Sieviešu 45-49 gadu vecumgrupā viņa bez konkurences ieguva trīs pirmās vietas: augstlēkšanā (1,30 m), tāllēkšanā (4,51 m) un trīssoļlēkšanā (9,83 m). Viņa jau vairākus gadus dzīvo Dienvidkalifornijā.

Latvietis – stiprākais cilvēks pasaulē!

...un viņš dzīvo Dienvidkalifornijā!

Šīgada *World's Strongest Man* sacensībās spēkavīri no visas pasaules no 13. līdz 16. jūnijam Bradentonā, Floridā, sacentās vairākās spēka un ātruma disciplīnās. Sacensībās uzvarēja latvietis Mārtiņš Līcis, pārspējot četrkārtējo sacensību uzvarētāju, amerikāni Braienu Šavu, 2018. gada uzvarētāju, īslandiešu spēkavīru un seriāla „Troņu Spēles” aktieri Haftoru Bjornsonu un poļu atlētu Mateušu Kieliškovski. Mārtiņam Līcim ir 28 gadi, uz ASV viņš pārcēlies 4 gadu vecumā un uzaudzis Amherstā, Masačusetā. Vasaras Mārtiņš Līcis bieži pavadījis laukos vectēva, tēlnieka Imanta Līča mājās, kur sācis trenēties svarcelšanā, cilājot akmeņus. Divdesmit gadu vecumā Mārtiņš Līcis pārcēlās uz Kaliforniju, viņu sāka trenēt norvēģu spēkavīrs Ods Haugens (Odd Haugen), kam Dienvidkalifornijā pieder treniņu zāle. Mārtiņš Līcis kļuvis par viņa partneri un laikā, kad nepiedalās sacensībās, strādā par treneri.

Treniņu zāles adrese:
996 Lawrence Dr.
Newbury Park, CA 91320
Tālr.: 1-805- 498- 6666

Spēkavīru sacensībās *Arnold Strongman Classic* Mārtiņš Līcis ieguva otro vietu.

Par Ineses Birznieces nesavtīgo darbu Latvijas labā

Septembrī klajā nāks Astrīdas Jansones grāmata „Trimdas bērnbērni Latvijā”. Astrīda Jansone dzīvoja Klīvlāndē, aktīvi darbojās dažādās latviešu organizācijās, būdama ceļojumu aģentūras vadītāja, rīkoja latviešu ekskursijas pa Eiropu un citur pasaulē. Viņa 2003. gadā pārcēlās uz dzīvi Latvijā, par savu raibo dzīvo sarakstījusi grāmatu „Dārlinga līkloči”.

Jaunajā grāmatā „Trimdas bērnbērni Latvijā” ir arī stāsts par agrāko Dienvidkalifornijas latvieti Inesi Birznieci. Viņas tēvam Jēkabam Birzniekam latviešu namā Losandželosā pirms sarīkojumiem allaž bija grāmatu galds, viņš piedāvāja apmeklētājiem arī rotas un tautiskus izstrādājumus.

Inese Birzniece dzimusi Losandželosā, kopš bērnības apmeklēja latviešu sarīkojumus, mācījās latviešu skolā, dejoja tautasdeju kopā „Pērkonītis”.

Dienvidkalifornijas universitātē Losandželosā viņa studēja politoloģiju un tieslietas un strādāja par juristi. No 1988. līdz 1990. gadam bija Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšiece, piedalījās Amerikas latviešu apvienības kongresos, arī kongresā 1990. gada 4. maijā Sanfrancisko, kuŗa laikā tika saņemta ziņa, ka Latvijā atjaunota neatkarība. Inese Birzniece bija viena no Tautas frontes atbalsta grupas dibinātājām Losandželosā un 1989. gada 7. un 8. oktobrī Rīgā pārstāvēja ārzemju latviešus Tautas frontes 2. kongresā un bija tulce. Viņa dabūja darbā bezalgas atvaļinājumu un sāka strādāt Tautas frontes informācijas centrā, kopš 1990. gada vasaras veidoja žurnāla „Atmoda” versiju angļu valodā, bet rudenī pieteicās bez atalgojuma tulkot ziņas angļiski Latvijas Augstākās padomes Preses centrā, lai par notikumiem Latvijā uzzinātu visā pasaulē. Īpaši svarīgi tas bija barikāžu laikā.

Kopš 1991. gada septembrā Inese Birzniece strādāja Latvijas Augstākās padomes starptautiskajā nodaļā. Georgam Andrejevam kļūstot par ārlietu ministru, Inese Birzniece bija viņa padomniece, abi brauca uz konferencēm un sēdēm dažādās pasaules pilsētās. Inese Birzniece iestājās partijā „Latvijas Ceļš”, viņa bijusi deputāte 5., 6. un 7. Saeimā, vadīja cilvēktiesību komisiju, bieži brauca uz konferencēm pārstāvēt Latviju, tikās ar žurnālistiem. 2002. gadā viņa kļuva par Tieslietu ministrijas parlamentāro sekretāri, 2003. gadā – par Tieslietu ministrijas atašeju Briselē, 2006. gadā sāka darbu Eiropas tiesību departamentā.

Gruzijas parlaments gribēja izmantot Latvijas pieredzi un uzaicināja Inesi Birznieci par konsultanti. Gruzijā Inese Birzniece strādāja divus gadus, tad sākās finanču krīze valdībā, un viņai bija jāizlemj, vai turpināt darbu

Inese Birzniece Latvijā bieži apmeklē koncertus un teātrus, izstādes, raksta piezīmes par redzēto un novēroto *Facebook*; viņa nepalaida garām izdevību pirmsjāņu nedēļā Latvijas Nacionālajā teātrī noskatīties Rūdolfa Blaumaņa lugas „Skrodienas Silmačos” izrādi; viņai galvā, kā attēlā redzams, bija rudzupuķu vainadziņš

Finanču ministrijā vai ar Eiropas Savienības projektiem. Inesi Birznieci vairāk interesēja Eiropas Savienības projekti, un viņa pusotru gadu vadīja projektu Maķedonijas parlamentā, pēc tam vēl citās valstīs – Albānijā, Bosnijā-Hercegovinā, Kosovo un Moldovā. Inesei bijusi iespēja dzīvot un pelnīt sev iztiku dažādās valstīs, iepazīties ar dažādu tautu pārstāvjiem, iepazīstināt citu valstu iedzīvotājus ar Latviju un latviešiem. Viņa lepojas, ka visur, kur viņa strādāja, respektēta Latvijas pieredze. Nākamā darba vieta Inesei Birzniecei būs Kijevā, Ukrainā.

Ineses dzīve ir ļoti interesanta, viņa lepojas, ka varēja palīdzēt, kad bija nepieciešams un cer, ka Latvijā ar laiku labi tiks galā ar visām nebūšanām. Viņasprāt, latviešiem jāmacās būt godīgiem, jāprot pieklājīgi uzvesties, jābūt atklātiem un galvenais, jāuzlabo demogrāfiskais stāvoklis. Inese pašai nav bērnu, bet ar savu darbu viņa ir palīdzējusi ģimenēm, kuŗās ir bērni.

Inesei Birzniecei patīk uzvilkt tautastērpu, viņa aicina to valkāt ar lepnumu, rotāties, dziedāt, dejojot tautasdejas, viņas vēlēšanās – lai latvietība nebūtu iekapsulēta. Un galvenais – lai iedzīvotāji saprastu, ka nav jābrauc prom no Latvijas, jo Latvijā daudzkas sasniedzams labāk nekā ārzemēs.

Inese Birzniece apsveica Latvijas jauno prezidentu 8. jūlija rītā pēc viņa svinīgā solījuma un pirmās runas Latvijas republikas Saeimas plenārsēžu zālē

Inese Birzniece pie Uzvaras pieminekļa Cēsīs 22. jūnijā nolika puķes, godinot vectēvu, Cēsu kauju dalībnieku Jūliju Būmani; viņš bija 2. Cēsu kājnieku pulkas 6. rotas komandieris

Izcila godalga Annijai Teterai

Annija Dziesma Tetera 2. jūnijā saņēma 2018./19. mācību gada *National Youth Arts Award* par *Sister Mary-Patrick* lomā Paula Rudnika (Paul Rudnick) dziesmuspēlē *Sister Act*. Konkurence šogad bija ļoti liela, uz balvām kandidēja vairāk nekā 1500 aktieŗu, kuŗi piedalījās 700 uzvedumos un 240 *National Youth Arts* teāŗa grupās 17 ASV pavalstīs, Kanadā, kā arī Apvienotajā Karalistē. Balvas ieguŗvējus izraudzījās vairāk nekā 50 žūrijas locekļi.

Apbalvošanas ceremonijas ASV notika Ņujorkas, Arizonas, Vašingtonas pavalstī un četrās vietās Kalifornijā, viena no tām bija *Oaks Christian School*, tātad Annija Tetera godalgu saņēma savas skolas zālē.

Aina no dziesmuspēles *Sister Act*; vidū – Annija Tetera *Sister Mary-Patrick* lomā

„Pērkonītis” Kanadas latviešu Dziesmu svētkos Toronto

Pēc XVI Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētkiem 2015. gadā Sanhosē (San Jose), Kalifornijā, Losandželosas latviešu tautasdeju kopas „Pērkonītis” vadītājas Dziesma Tetere un Ilze Nagaine uzņemt kopas vadību aicināja Ilzi Matsoni un mani. Aizritējušos četrus gadus „Pērkonītim” vismaz reizi gadā vai vairākkārt bijuši koncerti latviešu namā vai citur Losandželosas apkaimē.

Šogad no 4. līdz 7. jūlijam mums bija liels gods un prieks piedalīties XV latviešu Dziesmu un Deju svētkos Kanadā, Toronto. Šie bija pirmie svētki, kuŗos ar Ilzi bijām vadītājas, bet zināmu pieredzi guvu, kad vadīju „Pērkonīti” aizritējušā gadsimta 90. gados un piedalījāmies XII Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētkos Sietlā 1992. gadā. Toreiz dejojām gan lieluzvedumā, gan parādījām manu pirmo jaundeju „Lai tek mēness”.

Toronto ieradāmies 4. jūlijā, un dažiem no mums laimējās noskatīties Latvijas tautasdeju kopas „Līgo”

neaprstāmi skaisto, iespaidīgo uzvedumu „Līgo gadalaiki” Jāņa Purviņa vadībā. Dejotāju tēri bija īsti mākslas darbi, ar lielu dažādību, un uz ekrāna skatītāji varēja vērot brīnišķīgas Latvijas ainavas.

4. jūlijā vēl ne gluži pilnā skaitā mēģinājam pāris stundu no rīta un, kad visi bija atbraukuši, vēlā vakara stundā sanācām uz mēģinājumu mūsu jaundejai „Ļaudaviņa” (choreografe Diāna Zaķe, Ilze Matsona un Viktorija Razevska Hilla).

Mums bija jāsameklē kāds stūrītis, kur mēģināt, un to atradām netālu no peldbaseina svētku galvenajā viesnīcā *Hilton*, kur mums jau radās karsēji, kuŗi aplaudēja, kad beidzām deļot.

5. jūlijā agri no rīta devāmies uz mēģinājumu jaundeļu skatei skaistajā *Bluma Appel* teātrī. Jaundeļu programmā bija 27 deļas, katras deļas mēģināšanai uz lielās skatuves atvēlēļa tikai astoņas minūtes. Galvenais bija atrast skatuves viduspunktu un deļot ap to, izmēģināt uzņākšanu un noiešanu un divas reizes deļu izmēģināt no sākuma līdz beigām. Tad mazliet atpūtāmies, paēdām un saģērbāmies mūsu jaunajos, Latvijā šūtajos tautastērpos – puīšiem pelēki Vidzemes tēri ar gaŗiem mēteļiem, meitenēm – Strenču tēri no Ziemeļvidzemes ar koši ziliem un dzelteniem brunčiem.

Pirmais vakars Toronto

Deļojam mūsu jaundeļu „Ļaudaviņa”

Mēģinājumā – visi rindā

Jaundeļu skates programmā mūsu deļas bija pirmā, tātad mēs izrādi atklājām un jutām, ka skatītājiem patika gan deļas, gan mūsu izvēlēta mūzika „Dzied’ pa priekšu, brāļamāsa”, ko atskaņoja Latvijas tautas mūzikas grupas „Auļi” un „Tautumeitas”. Deļas vērtēja arī skatītāji, un „Ļaudaviņa” ieguva 4. vietu.

Žūriļa, kuŗā bija pārējie choreografi un citi jaundeļu skates deļotāji, mums piešķīra 3. vietu jaukto pāŗu deļu katēgorijā.

Apsveicām Ivara Mičuļa un Noras Mičuļes mazmeitu, Andru Dimantu, viņas kopā ar Ariānu Ezeru choreo-

grafēto deju „Svētku sēta” skatītāji atzina par vislabāko un tā ieguva pirmo vietu astoņu pāru deju katēgorijā!

Vēlāk todien ar Ilzi bijām uz deju kopu vadītāju sēdi, kurā galvenā virsvadītāja Selga Apse parādīja un skaidroja visa lieluzveduma sarežģītos rakstus, ko dejojāji mēģinājumos un izrādē veidoja uz deju grīdas. Kopā ar Selgu Apsi strādāja vesela vienība, varam tikai iedomāties milzīgo darbu, kāds bija jāveic, lai visu izplānotu un vadītu. Selga Apse (agrāk Gulēna) kopā ar māsām mācījusies Kursas Vasaras vidusskolā. Selga bija viena no virsvadītājiem Latvijas 2018. gada Dziesmu svētku deju lieluzvedumam „Māraszeme”.

Vēlāk vakarā ciešojāmies ar pārējiem deju kopu vadītājiem viesnīcas augstākā stāvā, kur notika pieņemšana un iepazīšanās ar Jāni Purviņu, tautasdeju kopas „Līgo” vadītāju kopš 1995. gada, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieri, vairākkārtēju Deju svētku virsvadītāju Latvijā, 315 oriģinālchoreografiju un tautasdeju apdaņu autoru.

No kr.: Ilze Matsone,
Jānis Purviņš, Diāna Zaķe

Jaundeju dejojāji

Pēc tautasdeju lieluzveduma fināla

Nākamā dienā, 6. jūlijā, no pulksten astoņiem līdz divpadsmitiem bija pirmais lielais mēģinājums *Mattamy Athletic Centre*, bijušajā *Maple Leaf Gardens*.

„Pērkonītis” piedalījās astoņās dejās, dejotājiem bija

daudz jāmacās, jo katrai dejai īpašs choreografēts uznāciens un noiešana, un dejotāji veidoja dažādus skaistus rakstus uz deju grīdas. Bija jāraksta „špikeri”, lai atcerēties, kurā punktā uz deju grīdas jānokļūš (3B, 6A, 2C, utt.). Katram sava atbildība!

Lieluzvedums 7. jūlijā sākās pulksten 4:00, pēc sešu stundu mēģinājuma no plkst. 8:00 līdz 2:00. Tik tikko pietika laika īsai atpūtai un saģērbties tautastērpos. Ievilkām elpu un pievienojāmies pārējiem 1055 dejotājiem no ASV, Īrijas, Kanadas, Latvijas, Lielbritānijas, Somijas, Vācijas un Zviedrijas. Svētku gaisotne bija vienreizēja, un dejojām ar vislielāko prieku!

Mēs ar Ilzi no sirds pateicamie „Pērkonīša” dejotājiem – Janai Freimanei, Viktorijai Razevskai Hillai, Dianai Maturai (Mathur), Aijai Matsonei, Andrim Matsonam, Ellai Makolifai (McAuliffe), Oskaram Puķēnam, Filam Sellam (Phil Sell), Jurim Zinbergam. Pateicamies Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdei un Latviešu nama pārvaldei.

Diāna Zaķe

Likteņdārzā 2019. gadā plānotie sarīkojumi

7. septembrī Ābolu balle – ābolu ražas svētki (ābolu vākšana, sulu spiešana, ievārījumu vārīšana, pankūku cepšana, ābolu šķirņu iepazīšana); tautasdeju priekšnesumi

18. novembrī Saulrieta sagaidīšana Likteņdārza amfiteātrī

„Kokneses fonds” | Lāčplēša 75B, Rīga, Rīga, LV-1011, Latvia

www.latviesi.com

ir vietne tīmeklī, kurā atrast noderīgu informāciju latviešiem visā pasaulē ar mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, ikdienas sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus Latvijas
Informāciju apkopo Indulis Bērziņš

ZIEMEĻKALIFORNIJAS LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@sbcglobal.net

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union
P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Biroja vadītāja Sanita Vilgerte, tālr.: 415-643-9926
Aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā –
Mārtiņš Andersons: 415-359-1886; 917-821-0440

Austrālijas latviešu izdevums

www.laikraksts.com

PBLA paziņojums

„Vīna vakari” PBLA birojā Rīgā,
Lāčplēša ielā 29-5:

6. septembrī un 6. decembrī,
sākums plkst. 18.00.

Katram vakaram paredzēta aktuāla
pārruna tema

Visi laipni aicināti!

PBLA

Ārzemju latviešu bērniem ir sava himna – „Jauna dziesma”!

No 31. maija līdz 2. jūnijam Štutgartē, Vācijā, dziesmu nometnē tikās vairāku bērnu ansambļu dalībnieki – „Dzintariņi” (Vācija), „Do re mi” (Vācija), „Mazās dzērves” (Luksemburga), Elizabete Foigta-Krūmiņa (Īrija, Īrijas latviešu nacionalā padome) un „Dzeguzīte” (Latvija), lai apgūtu un pirmo reizi atskaņotu ārzemju latviešu bērnu himnu. Dziesmas vārdu autors ir Guntars Račs, mūziku komponēja Lolita Ritmane. Producentis Štutgartē: Latviešu kultūras biedrība „Saime”. Bērnu himnas ieskaņojumu finansiāli atbalstīja Sabiedrības integrācijas fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Guntars Račs

Lolita Ritmane

Jauna dziesma

Tad, kad jauna dziesma sākas
Gaisā izkūp nogurums
Neviens kalns tad nav par augstu
Un līdz ceļiem jūra mums

Uzzied mākoņi kā rozes
Skumjas zūd un projām iet
Tad, kad jauna dziesma sākas
Tālie ceļi tuvi šķiet

Jauna dziesma jaunās sirdīs
Jaunus draugus līdzās jūt
Tikai tur ir mūsu mājas
Kur mēs varam kopā būt

Bet kad tumsa pārkāpj zemi
Un kad domās nogurst prāts
Atceries šos baltos brīžus
Un uz gaismas pusi nāc

Atceries šīs dziesmas vārdus
Vai tu būsi tur, vai te
Tad, kad jauna dziesmas sākas
Sākas jauna pasaule

Ieskaņota mūzika filmai „Dvēseļu putenis”

Filmas „Dvēseļu putenis” komponiste Lolita Ritmane, skaņu režisors Marks Matsons un filmas instrumentācijas konsultants Larijs Renčs (Larry Rench) jūlija beigās devās uz Latviju, lai Latvijas Radio studijā ieskaņotu stundu un deviņas minūtes gaŗu kompozīciju ar orķestri un kori. „Latvijas Avīzes” 24. jūlija izdevumā ievietota žurnālistes Vitas Kraujas saruna ar komponisti Ritmani – „Ar Holivudas pieredzi «Dvēseļu puteni»”. Lolitu Ritmani intervēja arī Latvijas televīzijas žurnālisti. Filmas pirmizrāde notiks 2019. gada novembrī, 100 gadu pēc Brīvības cīņām. Filmas direktors ir Dzintars Dreiberģs, producente Inga Praņevska, redaktors Gatis Belogrudovs. Filmēšana ir pabeigta, tagad notiek montāžas darbi. Lai tos pabeigtu, vēl vajag 45 000 eiras. Visu ziedotāju uzvārdi būs redzami filmas titros. Filmas veidotāji aicina atbalstīt filmas tapšanu, ziedojumu ieskaitot zemāk minētajā kontā. Maksājuma mērķis: ziedojums filmas „Dvēseļu putenis” tapšanai „Rīgas latviešu biedrība” Merķeļa ielā 13, Rīga LV-1050 Reģ. nr. 40008000102 SEB banka AS Ziedojuma konta nr.: LV16UNLA0050024506352 Kōds: UNLALV2X

Koncertā Ņujorkā atskaņos jaunas Lolitas Ritmanes kompozīcijas

20. septembrī Linkolna centrā Ņujorkā (Lincoln Center, New York) *Orchestra Moderne NYC* koncertā diriģentes Emijas Andersones (Amy Andersson) vadībā atskaņos trīs Lolitas Ritmanes jaunus skaņdarbus. Koncertā dziedās Rīgas Doma meiteņu koris „Tiara”, diriģente Aira Birziņa.

Viņi visi arī reiz bija jauni!

Šo fotogrāfiju Dziesma Tetera atrada Annas Teteres albumā – balle latviešu namā 1979. gadā. Iespējams, Latvijas universitātes gada svētku, Jaungada vai nama svētku balle. Latviešu namu uzcēla 1973. gadā, un kopš tā laika tajā notikušas neskaitāmas balles un sarīkojumi.

Attēlā kreisajā pusē redzami dejotāji ir Solveiga Drumalde un Helmutis Braukis. Tik daudz apmeklētāju greznos balles tērpos, šķiet, visi lieliskā noskaņojumā.

Un kāpēc gan nepriecāties, ja, nākotnes iespējas lie-

kas neierobežotas – būs panākumi darbā un mācībās, laimīga ģimenes dzīve, varēs labi nopelnīt, ceļot, mīlēt, audzināt bērnus. Turklāt par pašu ziedotiem līdzekļiem latvieši uzcēluši sev namu! Taču dzīve ir trausla un ierobežota, gadi skrien kā stirnas vai bezdelīgas žiglas, ātrāk, nekā mēs gribētu. Daudzi nama cēlēji un ziedotāji tagad ir aizsaulē, dzīvo aprūpes namos, uz latviešu namu vairs nevar atbraukt. Pieminēsim un godināsim viņus un nekad neaizmirsīsim!

Un biežāk apciemsim latviešus, kuŗi dzīvo aprūpes namos. Viņi ļoti gaida siltus vārdus, gaišu smaidu, sirsnīgu rokas spiedienu.

Ivars Mičulis, Edgars Andersons un Nora Mičule ciemojās pie Mildas Endziņas Blekas (Black) vecļaužu aprūpes namā *Belmont Willage* Holivudā kritušo karavīru piemiņas dienā 27. maijā

Aivars Doršs savu krustmāti Mildu Endziņu Bleku aprūpes namā apmeklēja 23. jūlijā

Biruta Šulca, Anna Ābele, Inguna Galviņa, Nora Mičule un Dzintra Janava nesen bija ciemos pie Omulas Pencēs aprūpes namā, kur viņa tagad dzīvo. Omula Pence, protams, ļoti priecājās par viesiem un gaida viņus drīz atkal.

No kr.: Biruta Šulca, Anna Ābele, Omula Pence

Būt veseram un baudīt dzīvi palīdzēs ALPF MEDICARE PĀILDAPDROŠINĀJUMS!

Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un B daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu, ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad *Deductible* un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt izdevumus, par kuŗiem esat atbildīgi.

Mēs maksājam *VISUS Medicare* veselības aprūpes pakalpojumus.

Piedāvājam septiņus plānus, no kuŗiem var izvēlēties atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai var pievienoties jebkuŗā laikā.

Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

Tālr.: 215-635-4137

www.LRFA.org

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdiņš

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

Septembrī dievkalpojuma nebūs

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego,
CA 92107;

tālr.: 619-225-0817

Sūtīt draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Inese Pavāre, tālr.: 858-349-5001

Aija Alberta, tālr.: 858-699-6017

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegolatvian

Kārļa Neiļa gleznu izstāde Klērmontā

Droši vien visi (vai daudzi) ir lasījuši Kārļa Neiļa interesanto grāmatu „Tie trakie gleznotāja gadi”, kas 1986. gadā izdota Augstuma apgādā Linkolnā, Nebraskā. Taču šķiet ne visi (un nedaudzi) zina, ka Kārļa Neiļa meita Dace Feltona dzīvo Dienvidkalifornijā. Viņa bija precējusies ar mākslinieku, Losandželosas latviešu nama uzraugu Imantu Tilgasu.

Dace Feltona jūlijā bija sarīkojusi tēva gleznu izstādi galerijā *Square i Gallery* (110 Harvard Ave Claremont, CA 91711). Nora Mičule un Aivars Jerumanis 6. jūlijā aizbrauca ciemos pie Daces Feltonas un pēc tam visi kopā uz galeriju. Dacei Feltonai mantojumā ir 60 tēva gleznu, un daļa no tām bija apskatāmas izstādē.

Kārlis Neilis dzimis 1906. gadā Lutriņu pagastā, 1932. gadā beidzis Latvijas mākslas akadēmijas Ģederta Eliasa Figūrālās glezniecības nodaļu, bija Mūksalas mākslinieku biedrības biedrs, no 1941. līdz 1944. gadam strādāja par zīmēšanas un māksas vēstures skolotāju Tukumā. Kārlis Neilis ar dzīvesbiedri Liliju un meitiņu Daci 1944. gadā devās bēgļu gaitās un nokļuva Zalcburgā, Austrijā. Kārlim Neilim bijušas vairākas izstādes Eiropā un ASV – Losandželosā un Ņujorkā

Foto: Aivars Jerumanis

No labās: Dace Feltona un Nora Mičule Kārļa Neiļa gleznu izstādē galerijā *Square i Gallery*

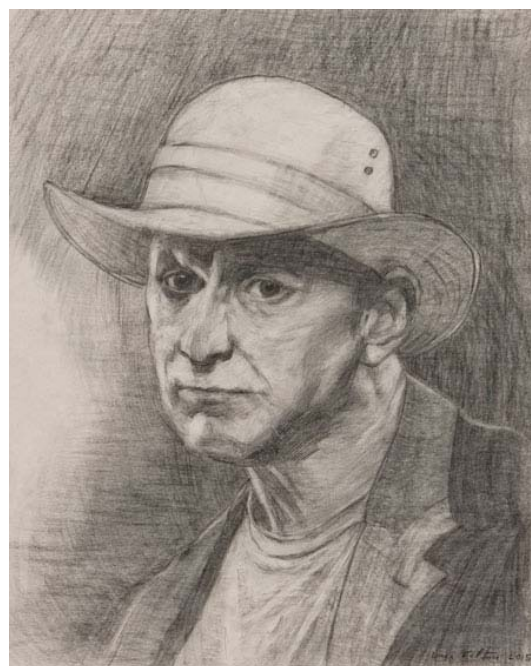
latviešu Dziesmu svētkos. Kārlis Neilis miris 1991. gadā Zalcburgā, 2002. gadā pārbedīts Rīgas Meža kapos.

Žurnāla „Jaunā Gaita” 1960. gada maija-jūnija izdevumā ir Jāņa Krēsliņa intervija ar Kārli Neili. Jānis Krēsliņš jautā, ko mākslinieks var teikt par savu gleznošanas veidu? Kārļa Neiļa atbilde: „Mana vēlēšanās, lai gleznā redzētu dīvaino, negaidīto, neparasto. Manai gleznai vajadzētu radīt skatītājā to patīkami satraucošo izjūtu, kādu varbūt pārdzīvo arhαιologs, stāvot atvērtu, ilgi meklētu tūkstošgadīgu kapeņu priekšā.”

Dace Feltona strādāja par zobu tehniķi, tagad ir pensijā un var nodoties vaļaspriekam – mākslai.

Kārļa Neiļa meitas portrets „Dace”;
gleznots aizritējušā gadsimta 30. gados

Daces Feltonas zīmējums (bez nosaukuma, 2015),
no *Inland Empire Museum of Art* kolekcijas

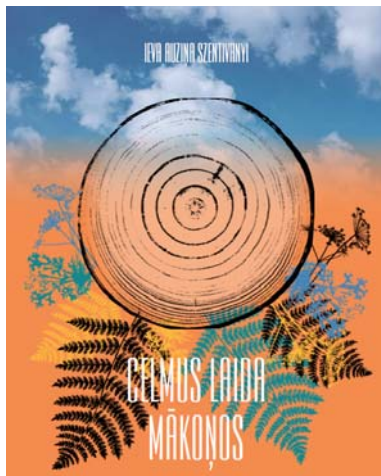
Papildinājums grāmatai *Wit and Wisdom of Ancient Latvian Poetry* latviešu valodā

Jūnija beigās 2x2 nometnē Saulainē, Kanadā, Ieva Auziņa Sentivani (Szentivanyi) dalībniekiem pastāstīja par latviešu dainām – to skaistumu un gudrību. Apgāds „Laiks” izdevis grāmatu „Celmus laida mākoņos” – tajā ir apmēram 750 dainu ar skaidrojumiem un piezīmēm latviski. Šī ir angļiski izdotās *Dainas: Wit and Wisdom of Ancient Latvian Poetry* latviskā versija, papildināta ar vairāk nekā 300 dainām. Daudzi latvieši, pirkdami *Wit and Wisdom of Ancient Latvian Poetry*, teica, ka vajadzīga grāmata arī latviešu valodā, jo mēs dainu valodu bieži nesaprotam un arī pārprotam, tāpēc ka valoda ir mainījusies. Vai visi zina, kas īsti dainās ir tautietis? Mātes meita? Vai tad mēs visi neesam tautieši? Kuŗa sieviete nav mātes meita? Ko nozīmē „maldināt”?

Lūdzu rakstīt:

LatvianWisdom@gmail.com, ja ir jautājumi par Ievas Sentivani grāmatām.

Dainas: Wit and Wisdom of Ancient Latvian Poetry (Volume II) varēs iegādāties 2019. gada beigās!

Latvieši Gērnijas salā

Apgāds „Sava grāmata” laidis klajā manu grāmatu par latviešu dzīvi Gērnijas salā. Grāmatā ir divdesmit intervijas ar cilvēkiem, kuŗi kādu savas dzīves laiku pavadījuši šajā salā, strādādami visdaŗādākajās nozarēs, visvairāk lauksaimniecībā, dārkopībā, viesnīcās un veĶlauŗu aprūpes namos. Grāmata atspoguļo ne tikai latvieŗa neizsīkstoŗo spēku un izturību, nepadoŗanos grūtibās, bet paver lasītājam arī ieskatu mātes un bērna attiecībās, sevis atraŗanā un pilnveidoŗanā. Šī grāmata ir par latvieŗiem, kuŗi ieguvuŗi jaunu dzīves pieredzi, „izpleŗ spārnus” un atgrieŗas uz dzīvi Latvijā. Intervēto vecums ir no 20 gadus sasnieguŗiem jaunieŗiem līdz pat cilvēkiem pensijas vecumā. Pārsvarā intervijas ir ar sievietēm, jo sākumā darbā uz Gērnijas salu tika aicinātas tikai sievietes.

Domājams, ka pirmie latvieŗu viesstrādnieki Gērnijas salā ieradās 20. gadsimta otrajā pusē. Ejot pa Gērnijas galvaspilsētas Senpīterportas galveno ielu, daŗreiz ir pārņēmusi sajūta, ka esi mazajā Latvijā – visapkārt dzirdama latvieŗu valoda. Kādu laiku Gērnijā dzīvojuŗi un strādājuŗi apmēram 5000-6000 latvieŗu.

Gāmatas autore Lilita Krūze ar apgāda „Sava grāmata” pārstāvi Ati Baumani

Sirsnīgs paldies apgādam „Sava grāmata” par sadarbību un atbalstu. Grāmatu „Latvieŗi Gērnijā” var iegādāties, sazinoties ar autori Lilitu Krūzi; e-pasta adrese: lilita@cwgsy.net

Latvijas goda konsule Gērnijā Lilita Krūze

Apartment 8; Cordier Views, Cordier Hill
Saint Peter Port GY1 1JJ Guernsey Channel Islands
Tālr.: +44(0)1481 736815;
Kabatas tālr.: +44(0)7781 455088

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
- *Income property* īpašumi
- Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
- Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
- *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi 12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA

Re/Max Estate Properties

310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam. Lūgums piezvanīt pirms sarīkojumiem un laikus pasūtīt; par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com

FOTO STUDIJA

949-380-1884
info@fotograafe.com
www.fotograafe.com

Labojums

Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins 30. martā rīkotajam Andra Ritmaņa piemiņai veltītā novusa turnīra atbalstam čeku Jānim Daugavietim izrakstīja un nozūtīja 26. martā (nevis 26. maijā, kā minēts jūnija biļetenā).

Redaktore atvainojas par iespaidklūdu.

Aicinām apceļot Baltiju!

Jauna tūrisma firma Rīgā rīko mazu grupu ceļojumus pa Baltijas valstīm. Maza grupa var būt, piemēram, ģimene, draugu pulciņš, koris, sporta vienība vai cita cilvēku grupa, kuŗā cits citu pazīst un vēlas ceļot kopā. Mēs varam rezervēt viesnīcas, sagaidīt viesus lidostā un aizvest uz viesnīcu, sagādāt biļetes uz koncertiem un sarīkojumiem, izplānot maršrutus pa Latviju un pārējām Baltijas valstīm, rīkot ekskursijas, vīna nogaršošanu, saliedēšanas spēles, veselības centru apmeklējumus, meistarklases un daudz ko citu. Mēs varam palīdzēt koŗiem rīkot koncertus un sarunāt vizītes pie uzņēmumdarbības partneriem vai ražotājiem.

Mēs arī plānojam braucienus pa Latviju, kuŗiem var pieteikties individuāli ceļotāji, pāŗi un ģimenes. Nākamais ceļojums būs no 16. līdz 24. novembrim, un to rīkojam kopā ar *Kravis Travel* Toronto.

Sīkāku informāciju var saņemt, rakstot:

iktravel@on.aibn.com vai zvanot: 289-725-5812.

Plānojam ceļojumu ar interesantu programmu nākamā gada jūnijā, tieši pirms Jāņiem. Ļoti priecāsimies, ja izvēlēsities sazināties ar mums pirms nākamā Latvijas apmeklējumu! Lūdzu rakstīt:

Lindai Freimanei linda@bubblesandmore.lv

vai Ingai Titarenko inga@bubblesandmore.lv

Mūsu vietne tīmeklī: www.bubblesandmore.lv

BUBBLES&MORE

SIA „B&More”

Olgas iela 4a-12, LV-1048 Rīga, Latvia

Kabatas tālrunis: +371 29414543

Pateicība

Apsveicu Losandželosas latviešu skolas skolēnus un skolotājus ar veiksmīgi aizvadīto 2018./2019. mācību gadu.

Pateicos skolas labvēļiem – Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai, Daugavas Vanagu apvienībai, Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzei, Losandželosas latviešu sabiedriskajam centram un individuāliem atbalstītājiem par ikgadēju stipendiju piešķiršanu, ziedojumiem un pretimnākšanu sarīkojumu rīkošanā.

Losandželosas latviešu skolas mācību pārzine
Aija Zeltiņa-Kalniņa

„Baltijas ceļam – 30”

1989. gada 23. augustā apmēram divi miljoni cilvēku, sadevušies rokās, izveidoja 600 km garu nepārtrauktu ķēdi, kas savienoja Tallinu, Rīgu un Viļņu, tādējādi paužot vienotību un alkas pēc neatkarības. „Baltijas ceļu” 2009. gadā iekļāva UNESCO programmas „Pasaules atmiņa” starptautiskajā sarakstā, apliecinot tā nozīmīgumu pasaules mērogā.

Atcerēsimies šo neaizmirstamo dienu kopā! Dienvidkalifornijas latvieši, lietuvieši un igauņi aicināti **25. augustā** pulcēties Svētā Kazimira baznīcā 2718 St. George Street, Los Angeles, CA 90027

„Jēkabpīlieši Baltijas ceļā”
(no Daiņa Ormaņa fotogrāfiju izstādes
Jēkabpils tautas namā)

„Baltijas ceļa” atceres dienas programma Losandželosā

Plkst. 11.00 – dievkalpojums Sv. Kazimira baznīcā

Plkst. 12.00 – 25 minūšu vēsturiskas filmas izrāde

Plkst. 12.40 – īsas uzrunas, sadošanās rokās, veidojot simbolisku ķēdi

Plkst. 1.00 – dziedāšana: „Bunda jau Baltija!”, „Atmostas Baltija!”,

„Ārgake Baltimaad!”

Plkst. 1.20 – pakavēšanās baznīcas pagalmā (uzkodas, atspirdzinājumi, mūzika)

Sarīkojumu atbalsta Latviešu valodas aģentūra no Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta programmas „Valodas politika un pārvalde”

Losandželas latviešu skola

2019. gada 15. septembrī

plkst. 10.00

Losandželas latviešu namā aicina uz atceres dienas sarīkojumu

„Baltijas ceļam – 30”

Latviešu valodas aģentūra

Izglītības un zinātnes ministrija

Draudzes Lapa

2019. gada septembris

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

15. septembrī	plkst. 11:00	Dievkalpojums (diakone Guna Reina)
22. septembrī	plkst. 11:00	Dievkalpojums ar dievgaldu (diakone Guna Reina)
6. oktobrī	plkst. 11:00	Pļaujas svētku dievkalpojums (diakone Guna Reina)
27. oktobrī	plkst. 11:00	Dievkalpojums ar dievgaldu (diakone Guna Reina)

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org

Draudzes Ziņas izdod katru otro mēnesi

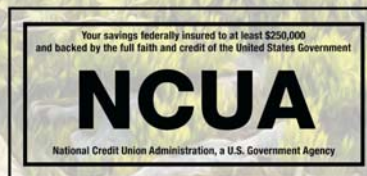

New Cars: **2.99% APR***
Used Cars: **3.49% APR***

*APR = Annual Percentage Rate. All rates are subject to change and require credit approval.

Informācija www.clcu.org vai zvanot **310.828.7095**
vai **info @clcu.org**

2806 Santa Monica Blvd, Santa Monica, CA 90404

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, par kādu gadu biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

b nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **a** nozīmē «LB abonents»;

s nozīmē «students»; **p** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;

nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,

nosūtu biedru naudu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA
un nosūtīt: DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvīdkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura